

PROGRAMA DE LA CUP de TERRASSA

ELECCIONS MUNICIPALS MAIG 2011

ÍNDEX

0. PRESENTACIÓ	3
1. MÓN LABORAL, OCUPACIÓ I PROMOCIÓ ECONÒMICA	4
2. LLENGUA, CULTURA I MÓN ASSOCIATIU	6
3. DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA	9
4. MEDI AMBIENT	15
5. SEGURETAT CIUTADANA I PROTECCIÓ CIVIL	17
6. COMERÇ I TURISME	24
7. COOPERACIÓ INTERNACIONAL I SOLIDARITAT	26
8. DONA, IGUALTAT DE GÈNERE I DISCRIMINACIÓ SEXUAL	27
9. EDUCACIÓ	29
10. ESPORT I LLEURE	36
11. HABITATGE	40
12. HISENDA I CONSISTORI	42
13. IMMIGRACIÓ I NOVA CIUTADANIA	44
14. JOVENTUT	45
15. MITJANS DE COMUNICACIÓ PÚBLICS	46
16. SANITAT, SERVEIS SOCIALS I GENT GRAN	50
17. URBANISME, MOBILITAT I TRANSPORT	53

0. PRESENTACIÓ

Benvolgudes, benvolguts:

Teniu a les mans el programa base de la CUP de Terrassa per a les eleccions municipals del 22 de maig.

Com no pot ser d'altra manera, el resultat electoral que en surti no només designarà el nombre de regidors –es que tindrà cada partit, sinó que els vots recollits donaran una idea del suport que les diferents opcions tenen, i per tant el suport als diferents projectes que es presenten.

La CUP, en aquest sentit, tenim clar que la nostra força no rau en ser un partit gran, o un partit amb un historial de gestió potent. Som candidatures humils, amb gent segurament amb més voluntat que experiència, però sabem del cert que som honrats i que tenim molta empena i els nostres ideals clars.

És per això que, mancats dels recursos dels grans partits, els suports que rebem tindran un valor especial, un sentit de compromís i generositat molt grans, la llavor futura dels canvis en profunditat que necessitem.

Aquest programa no és un punt d'arribada sinó de partida. Entenem els programes com a documents canviant, millorables (MOLT millorables) i sobretot com a quelcom dinàmic. És una plasmació de les nostres propostes, que volem que es vagi enriquint dia a dia. Per a fer-ho, et convidem a fer-te'n teves les idees que hi consten i a fer arribar les teves.

Perquè creiem en la possibilitat d'una alternativa.

Per la democràcia, la Independència i el Socialisme.

Gràcies per la teva atenció.

Candidatura d'Unitat Popular (CUP) de Terrassa, març de 2011.

1. MÓN LABORAL, OCUPACIÓ I PROMOCIÓ ECONÒMICA

Anàlisi actual

L'actual conjuntura ve marcada clarament per una situació de crisi sistèmica, que afecta la vida de la majoria de terrassenques i terrassencs de forma clara.

En aquest context, creiem que cal apostar per la diversificació econòmica, traient-nos del damunt la *hipoteca* del pes del sector constructor en l'economia terrassenca. En aquest sentit, des de la CUP de Terrassa apostem per instal·lar, vinculats a la Universitat, centres d'investigació científica en nous materials, informàtica i comunicació.

Cal que des de l'Ajuntament és vetlli i s'acompanyi els adolescents i joves en la transició de l'escola al treball. Aquest és sempre un pas difícil, i en els casos d'adolescents de setze anys que han acabat l'escolarització obligatòria i que no volen o no poden seguir estudiant, ho és encara més. Si a sobre aquest o aquesta adolescent ha experimentat el que s'ha mal anomenat "fracàs escolar" (que és sempre en tot cas un fracàs de la institució escolar i no un fracàs de l'infant o adolescent) o viu situacions familiars i socials de risc, estem parlant ja de persones molt vulnerables en les què un acompanyament i una intervenció mediatra dels serveis socials és urgent i imprescindible si es volen evitar situacions d'exclusió i discriminació negativa. Cal, doncs, la creació de més dispositius d'acompanyament als adolescents i joves en el pas de l'escolarització i els estudis al món del treball remunerat.

També creiem important els programes de formació, adreçats a aquelles persones en edat laboral que es volen qualificar o bé millorar professionalment per així poder incorporar-se o reincorporar-se al món laboral: joves que volen accedir al mercat de treball, dones aturades, immigrants, aturats de llarga durada i treballadors en actiu que vulguin promocionar-se o canviar de professió. Cal que l'Ajuntament promocióni i subvencioni aquests cursos de formació.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- No a les hores extres. Contractar, per contra, nous treballadors -es en places municipals.
- Crear un fons d'ajut per a les persones aturades en situació de risc d'exclusió social.
- Foment de l'economia cooperativa.
- Menjadors escolars servits per cooperatives de consum.

- Gratuïtat de transports i menjadors per a fills -es d'aturats –des, prioritzant les rendes més baixes (realització d'un estudi per a saber la quantia econòmica que pot suposar i estat de la qüestió).
- Procurar que les cooperatives que s'impulsin generin feina local, funcionin en xarxa, creant consum de proximitat. Prioritat de les cooperatives en els Plecs de condicions de licitacions i concursos de l'Ajuntament.
- Aturar l'externalització de serveis. Re-municipalitzar els serveis privatitzats o mixtos.
- Fomentar el comerç local davant de les grans superfícies.
- Suport als autònoms sense treballadors a càrrec, permetent que es puguin declarar en fallida, anul·lar-los si cal el deute amb la SS, etc.
- Apostar per la diversificació econòmica i la recerca.
 - Des de l'Ajuntament evitar la subcontractació de serveis.
 - Promocionar i assessorar aquelles persones i col·lectius que vulguin impulsar la formació de cooperatives de treball associat.
 - Erradicació de les ETT (no noves llicències, no renovació de les antigues)
 - Vetllar pel correcte funcionament a la ciutat del Servei Català d'Ocupació.
 - Augmentar el nombre cursos de formació laboral.
 - Crear més dispositius d'acompanyament als adolescents i joves en el pas de l'escolarització i els estudis al món del treball remunerat.
 - Programari lliure per a tot el maquinari municipal (biblioteques, dependències municipals, etc). Suposarà un gran estalvi per al municipi per no haver de pagar llicències.

2. LLENGUA, CULTURA I MÓN ASSOCIATIU

Des de la CUP, integrem en un mateix programa, les propostes sobre llengua, cultura i món associatiu.

LLENGUA

Anàlisi actual

La llengua catalana, llengua del nostre país ha de ser present amb normalitat en tots els àmbits. Actualment això no és possible perquè les legislacions espanyola, francesa i andorrana, per una banda, no ho permeten i per una altra, per manca de voluntat política.

Segons dades de l'Anuari Estadístic de Terrassa, poc més d'onze mil terrassencs i terrassenques no entenen el català i el 51% no el sap escriure correctament. En segons quins barris i districtes, la situació de coneixement de la llengua catalana és encara més preocupant. Cal doncs, mitigar aquesta situació.

Paral·lelament l'arribada a la nostra ciutat de persones provinent d'altres països amb un coneixement nul del català obliga a un pla d'acció per fer de la llengua catalana, un idioma integrador. La llengua ha de ser un element cohesionador de la nostra societat, ja que és l'eina bàsica de comunicació en la interacció de les persones. Per això des de l'Ajuntament cal tenir molt present aquest aspecte i vetllar perquè el català sigui la llengua vehicular en tots els àmbits públics de la vida social a Terrassa, tant en els d'incidència de les polítiques socials com en els altres. Si en alguns àmbits es potencia l'ensenyament i l'ús del català i en d'altres es tolera o s'exigeix l'ús del castellà, la feina que es fa en els primers és en va i es cau en contradiccions que generen confusió a les persones nouvingudes i posen obstacles a la seva inclusió. Per tant, cal reconèixer i donar a la llengua tot el pes i la importància que té com a element estructurador de la vida social i crear els mecanismes necessaris perquè el català sigui efectivament la llengua vehicular en tots els àmbits públics de la vida quotidiana terrassenca.

L'Ajuntament de Terrassa ha d'establir convenis de col·laboració amb les diferents associacions que es dediquen a treballar per la llengua catalana. A la nostra ciutat trobem entitats d'aquest tipus com la Coordinadora d'Associacions per la Llengua-CAL, i l'Òmnium Cultural. Tant la realització del Correllengua, la reivindicació d'unes fires en català o d'altres activitats de promoció de la llengua han d'integrar-se de manera prioritària en el pressupost de cultura de l'Ajuntament de Terrassa. També hem de ser capaços d'enfortir els vincles amb

el Consorci de Normalització Lingüística. Malgrat que aquest és un ens que depèn de la Generalitat, l'Ajuntament ha d'enfortir els lligams per poder elaborar campanyes de sensibilització lingüística, cursos... Des de l'Ajuntament s'ha de demanar un augment dels períodes d'exàmens de les diferents titulacions de català.

El cinema en català és un altre dels punts febles de la nostra ciutat i dels Països Catalans en general. Les competències de l'Ajuntament en aquest àmbit són bastant minses; tot i que amb voluntat política es podria revertir la situació. Actualment, l'Ajuntament de Terrassa gestiona el Cinema Catalunya i el Club Catalunya. Així, té una part de responsabilitat d'allò que es fa en aquest espai. És per això que les pel·lícules que s'emeten, han de ser pràcticament en català. L'Ajuntament de Terrassa ha d'exigir a les institucions competents la subtitulació de tota mena de pel·lícules a la llengua catalana.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Polítiques d'incentivació de l'ús de la nostra llengua en tots els àmbits.
- Vetllar perquè es respectin els drets lingüístics dels ciutadans i ciutadanes de Terrassa, i perquè es compleixi la Llei de Política Lingüística, condicionant la concessió de permisos d'obertura i de subvencions municipals al compliment d'aquesta llei.
- Potenciar i fomentar cursos de català destinats a col·lectius concrets: per a estrangers, per a adults i per treballadors i treballadores
- Augmentar al màxim les aportacions municipals al Centre de Normalització Lingüística de la Generalitat de Catalunya.
- Subvencionar i incentivar a les empreses, establiments i comerços de la ciutat que tinguin la llengua catalana, en la retolació, l'etiquetatge i la seva comunicació exterior. Igualment rebaixes fiscals en aquelles empreses que realitzin cursos de català per als seus treballadors i treballadores.
- Establir prioritats i coordinar accions amb les entitats que treballen per la llengua catalana, com la CAL i Òmnium Cultural.
- Incloure els actes del Correllengua dins els pressupostos municipals.
- Crear una Comissió de Seguiment que vetlli per la normalització lingüística dins i fora de l'Administració i que coordini les diferents accions i campanyes de promoció de la llengua catalana.
- Promocionar l'ús de pel·lícules en el Cinema Catalunya i el Club Catalunya que estiguin traduïdes o subtitulades al català, tenint prioritat per davant de les que no ho estan.

- Promoure l'agermanament amb municipis dels Països Catalans.

CULTURA I MÓN ASSOCIATIU

Anàlisi actual i propostes

L'oci i la cultura no són el mateix, per bé que comparteixen alguns elements. Cal evitar subvencions excessives en activitats d'oci (algunes sales de concerts consolidades, d'altres que fan una funció més de plataforma de llançament de grups sí que es poden ajudar més) ja que sovint es tracten de negocis particulars.

Des de l'IMCET es mantenen determinades estructures, funcions i entitats de les quals s'hauria de prescindir per tal que les subvencions donessin més per a ajudar el conjunt de les entitats, sobretot aquelles amb menys recursos i, tanmateix, força empenta.

La política a seguir sempre s'ha de guiar per una actuació amb criteris d'esquerres, de caire popular, en defensa de la cultura catalana, autogestionària, crítica i transformadora.

Terrassa compta amb un desigual panorama cultural. D'una banda, si bé hi ha una gens menyspreable vitalitat cultural, també ens trobem amb una important manca d'infraestructures i un teixit associatiu mancat d'instruments o desigualment repartits. Això ha comportat que en els darrers anys el teixit associatiu terrassenc hagi caigut en un cert ensopiment.

Les causes d'aquesta situació cal cercar-les en la manca d'espais per a realitzar activitats, les traves que es posen per a realitzar determinats actes i, sobretot, la impossibilitat de fixar per part del món cultural les polítiques en aquest camp, més enllà de l'existència d'organismes consultius que són una burla envers aquests col·lectius.

Els reptes en aquest sentit són clars: d'una banda cal acabar amb el clientelisme i les dinàmiques generades des de fa anys a la ciutat, abonant l'autoorganització del teixit associatiu, i de l'altra, cohesionar Terrassa com una sola ciutat, superant el tancament de determinades entitats en el seu propi barri, tasca en la qual la cultura catalana i popular, la feta pel poble, hi ha de jugar un paper clau.

Des de la CUP apostem per una ciutat amb identitat pròpia, per a rescatar la Terrassa acollidora, la Terrassa roja de la lluita anti-franquista, pionera i ferma en la lluita i defensa dels drets socials, per l'habitatge digne, amb mitjans contra-informatius capdavanters en molts aspectes, una ciutat amb límits urbanístics i geogràfics ben definits, que no sigui fagocitada per la Gran Barcelona.

Com a element paradigmàtic que sintetitza en bona part la política cultural impulsada des de l'actual equip de govern municipal ens trobem amb el model

de Festa Major, la festa gran de la ciutat, que és any rere any clientelista en la seva estructura. Es tracta d'una Festa Major en que el major gruix de les despeses es realitzen en la contractació de grups musicals aliens a la cultura catalana i sota la lògica de fer de la població meres persones consumistes.

La CUP parteix del principi de corresponsabilització en la política cultural envers les entitats com a plantejament a l'hora d'utilitzar els equipaments municipals. Això implica que les entitats s'han de fer càrrec de la neteja, reposició... i manteniment en general de les instal·lacions i els seus elements constitutius. Els equipaments, en una concepció i funcionament d'acord amb principis democràtics participatius, són més que mai una propietat col·lectiva, i com a tals cal tractar-los.

Des de l'Ajuntament, la relació amb les entitats ha de ser regida en matèria de subvencions per aportacions econòmiques puntuals, establint-se convenis amb comissions de seguiment transparents, sobretot en allò referent a la fixació de la forma d'ús de les instal·lacions. També apostem per la realització d'un estudi per la possible condonació d'impostos per tal de treure càrregues impositives a les entitats.

Totes aquestes propostes venen regides per una voluntat de potenciació de l'autoorganització: la CUP aspira que l'Ajuntament contribueixi en la mesura que pugui a la formació i consolidació de l'autoorganització popular, a la conformació d'estructures democràtiques de decisió i actuació en els diferents camps de la cultura popular, mai tutelar. En cas d'existir una base infraestructural mínima, l'Ajuntament s'ha de limitar a col·laborar en allò que se li sol·liciti. Així doncs, encara que pugui semblar reiteratiu, les polítiques de la CUP aniran encaminades a intentar que el màxim de població sigui partícip de les polítiques culturals.

Pel que fa a les infraestructures s'ha de treballar perquè la població disposi d'espais per a la producció cultural, tals com: sales d'assaig musical i teatral... tallers i escoles d'art... Els hotels d'entitats poden ser un model vàlid per a les entitats petites o que es plantegin de fer les primeres passes. Cal crear i reforçar aquells espais i infraestructures (com ara Casals de Barri i Centres Cívics) destinats a fer arribar a tot el municipi la riquesa cultural. Això suposarà impulsar la construcció de sales de concerts, auditoris, teatres, sales d'exposicions, etc.

D'altra banda, un element que hem detectat que bona part del món associatiu desitja és acostar les entitats entre elles. Cal avançar vers la creació d'un Consell Municipal de Cultura on puguin prendre part totes les entitats i persones vinculades al món de la cultura, no entès com l'actual Consell Municipal, no com a òrgan de discussió de polítiques d'ajuts econòmics ans com a àmbit per a la discussió i decisió en matèria de polítiques culturals. No es tractaria de gestionar els diners sinó d'establir des d'aquest òrgan i de la manera més democràtica possible les línies a implantar des dels tècnics de l'Ajuntament en la matèria, amb caràcter vinculant. També en aquest marc

proposen l'edició d'una publicació periòdica i la millora de l'"agenda cultural", que faci la funció d'espai per a la difusió de la producció cultural. Aquesta publicació pot ser impresa o virtual i cal que sigui en llenguatge braille.

I pel que fa a la Festa Major, la festa gran ha de donar el protagonisme a les entitats i superar el clientelisme i 'xabacaner' que l'han caracteritzat en els darrers anys. Alhora, donarem suport a les festes alternatives i les festes de barri, en forma de suport en infraestructures.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Creació d'un Consell Municipal de Cultura (CMC), autònom en el funcionament respecte a l'Ajuntament.
- La distribució de recursos vers les entitats culturals es regirà pel criteri de la confiança, aportant-se primer diners per part de l'Ajuntament a les entitats segons projecte, i demanant posteriorment la memòria de justificació, i no com fins ara, que es fa a la inversa. Això permetrà que les entitats no hagin d'avançar unes quantitats que sovint els són impossibles d'aconseguir, fet que hipoteca molts projectes culturals.
- Els tècnics de cultura de l'Ajuntament escollits i avalats per les entitats i revocables en qualsevol moment.
- Davant la manca d'infraestructures, obertura de les instal·lacions dels Centres Cívics i Escoles a activitats de les entitats de cultura, amb acord previ amb les parts implicades.
- Editar des de l'Ajuntament una publicació gratuïta i específica per a cultura, enviada juntament, per exemple, amb el 'Visquem Terrassa' (de cara a abaratir costos). Aquesta publicació tindria per funció assabentar respecte a les activitats culturals i en el lleure que es duen a terme a la ciutat. Impresa també en llenguatge braille.
- Recuperar l'oci nocturn al centre, sempre des d'una perspectiva d'oci popular, no-alienant i respectuós amb el veïnat.
- Treballar per la recuperació de la Memòria Històrica, donant-li expressió pública. Creació des de l'Ajuntament de la institució Memorial de la Lluita Democràtica Anti-franquista, com a espai de memòria i reflexió democràtica futura.
- Crear un Hotel d'entitats, sota la fórmula de punt d'acollida de diverses activitats culturals addicionals, com exposicions... El funcionament d'aquest CC hauria de ser descentralitzat, sota la corresponsabilització de les entitats.
- No fer pagar per la utilització de les sales d'actes dels CC o espais municipals susceptibles de cedir sales a entitats sense ànim de lucre.

- Creació d'un Centre d'Estudis de les Immigracions passades, presents i futures, que tingui com a funció la recuperació de la història de les migracions tant passades com presents, com a element d'integració de cara a les migracions futures.
- Potenciar les tradicions populars a les escoles, sobretot aquelles genuïnament (encara que no sigui en exclusiva) d'expressió terrassenca (ball de l'Estapera, Enterrament de la Sardina, Carnestoltes...) i catalanes (tió, castanyada...).
- Disposició de plafons per a cartells i plafons electrònics per a anunciar activitats culturals, gestionat per part del Consell Municipal de Cultura. Creació d'un web per a anunciar activitats culturals, fins i tot aquelles en programació provisional, de cara a afavorir la programació de les activitats de les entitats i evitar solapaments, repetició d'actes per diverses entitats...
- Vetllar perquè no hi hagi propaganda/publicitat sexista en els espais publicitaris al carrer. Aplicar-hi sancions i pressions polítiques.
- Elaborar un estudi socio-cultural sobre la Festa Major.
- Potenciar i impulsar les Festes Majors de Barris i revetlles populars, així com les festes reivindicatives.
- Establir rutes turístiques amb criteris de sostenibilitat i protecció del Medi Ambient. Potenciació dels aspectes culturals obrers i revolucionaris...des del Memorial de la Lluita Democràtica Anti-franquista.
- Connexió gratuïta a la xarxa Guifi en qualsevol punt del municipi. No acatar-ne penalitzacions per l'ús.
- Promoure una identitat pròpia local que eviti que Terrassa esdevingui un apèndix de BCN: Terrassa acollidora, combativa, emprenedora, desacomplexadament dels Països Catalans, una ciutat "intel·ligent", en definitiva, un projecte col·lectiu engrescador i que cohesioni la ciutat, alhora que generi oportunitats econòmiques.
- Teatre popular: el Teatre Principal i la resta a preus populars.

3. DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

Anàlisi actual

Hi ha un problema endogàmic amb grans nivells d'abstenció en les eleccions que es repeteix de manera cíclica.

La CUP parteix de la idea que avui dia és fonamental contraposar la democràcia participativa enfront de la "Democràcia" representativa, bo i seguint una lògica de reapropiament dels carrers i les places per a la gent. Nosaltres entenem el carrer, l'espai públic, com a espai essencial de l'activitat humana ja que entenem la persona com a ésser fonamentalment social.

A Terrassa, el model de falsa democràcia que patim es veu reflectit en diversos aspectes de la vida quotidiana: des del vot només cada 4 anys, a la manca de consultes populars, passant pels impediments i dificultats per a participar als Plens, fins a la burla d'uns pressupostos 'participatius' que impliquen menys de l'1% del pressupost municipal i amb una participació ciutadana que no arriba ni al 0'15%.

En canvi, davant del panorama actual de formes amables i poques polítiques participatives, des de la CUP creiem que hi ha vies per a donar progressivament la paraula a la població de Terrassa: transparència informativa, poder decisiu per als Consells Municipals, canvi en la reglamentació del funcionament municipal, etc, són algunes de les passes que cal fer per, en definitiva, fer de Terrassa un model català de ciutat participativa per a la resta dels Països Catalans.

Quan parlem de democràcia participativa, ho fem de portes afores, és a dir, com ha de funcionar l'administració, però també de portes endins, és a dir, fer de la Candidatura d'Unitat Popular una organització plenament democràtica i assembleària. És per això, que en aquest programa sobre democràcia participativa, també fem públic els compromisos de la nostra militància, en cas de ser escollida.

COMPROMISOS DE LA CUP, EN MATERIA DE DEMOCRATITZACIÓ DEL FUNCIONAMENT DE L'AJUNTAMENT:

- Impulsar una Assemblea de Terrassa: una assemblea general de tota Terrassa i oberta a tothom, on persones i col·lectius debatin sobre polítiques sectorials i línies d'actuació comunes.
- Reformar el ROM i en general el funcionament del Consistori envers les persones. Això passa per publicitar els Plens i animar a participar-hi, informant amb antelació respecte als punts de l'Ordre del Dia, enviats a cada llar.

- Impulsar un debat local per acordar els mecanismes de participació en els plens, on un representant de barri, escollit per les Associacions de Veïns/nes tingui veu.
- Instal·lar plafons repartits per la ciutat on s'hi pugui posar informació municipal i amb espais per a les entitats.
- Promoure la realització de consultes populars en els afers que afectin al conjunt de la població i que tinguin un potencial impacte social, econòmic o ecològic, com per exemple, el 4t Cinturó.
- Promoure una auditoria municipal pel seguiment dels programes electorals dels partits amb representació al govern municipal.
- Promoure llistes obertes en els partits per a evitar duplicació de càrrecs (és a dir, no permetre que un regidor –a sigui alhora representant en el consell comarcal, diputat a la Diputació...).
- Elecció pública dels càrrecs tècnics, mitjançant votació per part de les entitats en els Consells Municipals.
- Potenciació de la transparència informativa en l'Ajuntament: sense informació no hi ha democràcia.
- Obrir el Ple a la ciutat: Plens en un recinte habilitat per a afavorir-hi la participació.

COMPROMISOS DE LA CUP, EN MATERIA DE FUNCIONAMENT DEMOCRÀTIC DE LA PRÒPIA CUP :

En el cas concret de la CUP, tot i no ser un aspecte purament de programa electoral, hem contret una sèrie de compromisos, amb els quals pretenem donar garanties que el que hem exposat no es quedarà en paraules:

- Tot el sou i les dietes susceptibles de ser generades com a fruit del desenvolupament de l'activitat de la CUP aniran a parar directament al Grup de la formació sota el principi de l'administració col·lectiva de la remuneració institucional. Aquesta mesura està destinada a evitar la professionalització i a l'adopció de la política institucional com a una activitat que tingui per funció poder generar un sou i/o acabar esdevenint un fi econòmic en si mateix. En el cas que es generin despeses en el desenvolupament de l'activitat política del -s /les representants, el Grup establirà quan ho cregui necessari la quantia per a sufragar-ho, de manera que es limiti amb aquesta mesura a cobrir la o les despeses que s'hagin ocasionat.

- Rotació de la/les persones representants al Consistori, d'acord amb l'ordre de la llista electoral, en principi cada dos anys (a criteri en tot cas de l'Assemblea Participativa Popular), de manera que es rotin les persones en la responsabilitat de representació de la CUP a la institució, assegurant que les persones no es perpetuïn ni agafin 'vicis' en l'ús de la representació, i es pugui exercir un bon control sobre els i les representants.
- L'elecció de la llista electoral és democràtica i assembleària, i es realitza sota el principi d'un militant un vot. S'aspira a crear una 'Assemblea Participativa Popular', integrada entre militants, col.laboradors i simpatitzants, la qual pugui escollir la llista en el futur. Tots els militants poden anar a la llista electoral.
- Conformació d'una assemblea informativa i participativa de base (Assemblea Participativa Popular) que es realitzarà després de cada Ple i serà oberta a tota la població que hi volgui assistir amb dret a veu i on les diferents propostes seran recollides en acta pública.
- La política d'aliances, inclosos possibles pactes electorals, i aniran regits pel principi que la CUP 'pacta amb el Poble', en una perspectiva de prioritització d'un contrapoder popular més que aspirar a governar. La política d'aliances es decidirà en Assemblea Participativa Popular.
- Ens comprometem a treballar al si de les Candidatures Alternatives del Vallès (CAV) i a acatar els acords que es prenguin en l'àmbit comarcal.
- Lluitar per la retirada de la bandera espanyola al balcó de l'Ajuntament i el bust del rei espanyol a la sala de Plens. Cal que aquests símbols colonials siguin enretirats de la Casa de la Vila.
- Treballar per tal que Terrassa es declari moralment exclosa de la Constitució Espanyola, juntament amb la resta de municipis que ja participen de la iniciativa que hi ha en marxa.

4. MEDI AMBIENT

Anàlisi actual

El nivell i polítiques d'humanització del nostre territori ens ha portat a variar el tradicional concepte urbanístic de la dualitat camp-ciutat i ens ha portat a considerar els espais naturals com un reducte residual de l'espai urbà. El plantejament urbanístic ha de considerar el territori com un conjunt amb diferents graus d'humanització, regulant-ne els límits i assignant-hi diferents usos depenent de les característiques del medi. Els espais naturals s'han d'introduir fins a arribar al cor de la ciutat, i els límits d'aquesta han de quedar integrats paisatgísticament en el seu entorn.

Cal, alhora, desvincular el creixement territorial i demogràfic del creixement del PIB/qualitat de vida, tal i com les polítiques europees fixen (i s'està aconseguint per als residus). Això passa per aturar el creixement de la ciutat, aturant la construcció en nous terrenys, per més que el POUM en vigor ho contempli. Cal recórrer, doncs, a modificacions de l'actual POUM per preservar l'entorn periurbà i natural de Terrassa.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Expropiar el camp de golf de Torrebonica i recuperar el seu espai i instal·lacions per terrenys públics, agrícoles i forestals.
- Donar suport al PAV (Parc Agrícola del Vallès).
- Reordenar i arreglar els horts periurbans, protegint-los i preservant-los per la funció de lleure i protecció del creixement de la ciutat.
- Impulsar una política de prevenció de generació de residus.
- Adequar tots els contenidors per a persones amb necessitats especials, com gent gran o discapacitats.
- Elevar el rendiment en matèria de recollida de residus, promovent la construcció d'instal·lacions de recuperació més properes i de dimensions més reduïdes, d'acord amb el 'Pla Alternatiu de Gestió de Residus de Catalunya. El model integral de gestió dels residus ha de ser el model 'Residu Mínim', model promogut per la major part de les entitats ecologistes catalanes. Impulsar una recollida selectiva de residus porta a porta en les àrees on sigui possible.
- Potenciar els ramats d'ovelles com a mesura de neteja i prevenció d'incendis forestals.

- Impulsar i fomentar una política de trituració de podes i rostolls, per promoure el reciclatge i substituir les cremes com a mesura d'eliminació d'aquestes restes vegetals, ja que poden ocasionar incendis forestals.
- Marcar objectius temporals per tal de reduir les emissions de Co2 a la ciutat de Terrassa i al conjunt de la seva àrea urbana.
- Establir rutes turístiques amb criteris de sostenibilitat i protecció del Medi Ambient.
- Fomentar una xarxa local de productors d'energia elèctrica a partir d'Energia Solar.
- Reciclatge d'ordinadors.
- Fer gestions per tal que de Terrassa i la UAB siguin una mateixa zona (que Terrassa no pertanyi a la 3a zona del mapa dels FGC com passa actualment).
- Fer complir de manera estricta la limitació d'emissions sonores en motocicletes. Estudar-hi mesures aplicables per a millorar l'actual situació juntament amb les entitats que treballen en l'àmbit, i prendre mesures per a reduir l'impacte (barreres sonores, etc).

- 5. SEGURETAT CIUTADANA I PROTECCIÓ CIVIL

Tres grans eixos defineixen aquesta matèria per a la CUP: seguretat ciutadana, protecció civil i prevenció i educació. La Seguretat ciutadana, al nostre entendre, no és només parlar de policia i àmbit judicial, sinó que també suposa abordar totes les qüestions relacionades amb les emergències i la protecció civil. I com que l'actuació policial hauria de ser la darrera fase en seguretat ciutadana, cal unes bones polítiques que eduquin en valors cívics, de tolerància, solidaritat i respecte. Rebutgem, en aquest sentit, les ordenances i polítiques sobre 'incivisme' practicades per la majoria de municipis, i sobretot promogudes des del consistori de Barcelona, ja que entenem que es tracta de mesures per a criminalitzar determinats col·lectius socials i polítics.

SEGURETAT CIUTADANA

Anàlisi actual

Des de la Candidatura d'Unitat Popular i des de l'esquerra independentista en general, s'ha d'abordar el tema de la seguretat ciutadana d'una manera seriosa, desacomplexada i real. Des de fa anys, que la seguretat ciutadana és un dels principals motius de preocupació de la nostra societat, sensació moltes vegades fomentada i manipulada des dels mitjans de comunicació i des del poder establert, i és per això que cal no frivolitzar sobre el tema i avançar cap al model que volem. Nosaltres, però, no ens hem de quedar, només en les mesures legislatives.

Així doncs, la seguretat ciutadana és important, ja que no podem deixar que la dreta o partits feixistes s'apropriïn del tema amb un discurs alarmista, demagog i sensacionalista. Les competències de seguretat no són un monopoli de la dreta. Cal crear un nou model, lluny de la percepció que seguretat equival a autoritat, ordre i repressió, un model basat en anar a l'arrel del problema i no només quedar-se en la punta de l'iceberg que emergeix. Endurir la repressió policial no és la solució, com es pot comprovar avui en dia. És per això que cal unes polítiques públiques transversals de prevenció, de reducció dels factors de risc, de potenciació de la inclusió social, i de creació d'un serveis públics de qualitat per reduir les causes delictives.

La ciutat de Terrassa té aproximadament 218.000 habitants, i si a més, sumen la seva àrea d'influència, dins el conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona i la pròpia comarca, pot arribar a reunir al voltant de 300.000 habitants. Aquest creixement de la població i l'augment de l'espai urbanitzat amb els corresponents serveis bàsics, obliga als cossos de seguretat a incrementar els seus efectius.

El desplegament dels Mossos d'Esquadra a la nostra ciutat va ser per la CUP un motiu de preocupació ja que en la seva relativament escassa trajectòria ha

protagonitzat nombrosos casos de repressió política i agressions a ciutadans i ciutadanes, motivant un gens despreciable nombre de denúncies.

En efecte, els Mossos d'Esquadra són avui dia una policia política tant en el perfil imprès pel poder polític autonòmic, com per la seva subordinació a la legislació espanyola. En aquest sentit, des de la CUP, apostem per fer desaparèixer aquest cos, creant-se un d'únic per al conjunt dels Països Catalans, no autonòmic, al servei de les classes populars i no de les classes dominants. Mentrestant, dins del terme municipal de Terrassa, la CUP condicionarà l'actuació dels Mossos d'Esquadra en ordre públic, subordinant-se al Consell Municipal de Seguretat, sempre d'acord amb criteris no repressius ni antidemocràtics. En matèria d'investigació, competència exclusiva dels Mossos d'Esquadra, aquest cos haurà de compartir la totalitat de la informació que afecti el terme municipal de Terrassa amb la Policia Municipal.

Des de la CUP, entenem que el Consell Municipal de Seguretat Ciutadana, no ha de ser un organisme consultiu, sinó de participació i obert a totes les entitats de Terrassa i hauria d'estar unificat amb la Junta de Seguretat Local.

En l'actualitat, el cos de la Policia Municipal de Terrassa està format per 197 agents amb una evolució a l'alça coincidint amb l'increment del nombre d'habitants de la ciutat. Així, des de l'any 2000 fins ara hi ha hagut un increment de 42 agents. La policia municipal disposa de 80 vehicles, però caldria tenir un cos mòbil, que es desplaçés fent ús, sempre que sigui possible, de mitjans de transport lleugers (bicicletes, ciclomotors) i a peu i amb vehicles propulsats amb energies renovables.

Nova seu a l'edifici Glòries, a la carretera de Montcada cantonada amb l'avinguda de les Glòries Catalanes. Caldria però, descentralitzar les dependències i obrir comissàries de dia en d'altres punts de la ciutat. Sobre aquesta qüestió s'ha de replantejar la figura del policia de barri. Ha d'existir una policia de proximitat a les persones, que coneguin el barri, els seus comerços, associacions i peculiaritats. Per aquest fet, la Policia Municipal s'ha de descentralitzar i dotar-se d'estructures pròpies a cada districte, i ser en els districtes on es passin comptes i on es vetlli i es marquin les línies d'actuació i prevenció.

La Policia Municipal disposa d'un Carta de Serveis que recull compromisos d'actuació més propers a les necessitats dels ciutadans i ciutadanes. Aquesta Carta de Serveis, no ha de ser un simple recull de bones intencions, sinó que ha de ser la principal garantia d'una bona actuació policial, tant pel que fa al tracte, com als serveis oferts.

La Policia Municipal s'ha d'encarregar bàsicament dels delictes contra les persones, de tasques de vigilància, seguiment i prevenció dels delictes de medi ambient, dels accidents de circulació, de la seguretat viària, del control d'absentisme escolar, etc. En definitiva la Policia Municipal ha de ser entesa

com un servei a la població, a la defensa de les llibertats individuals i de l'interès col·lectiu (persecució de delictes ecològics, fiscals, laborals, etc...).

En el camp de la seguretat, no podem obviar les empreses de seguretat privades. Malgrat que els agents de seguretat privats, tot i la redundància, vigilen empreses i locals privats, la seva actuació repercuteix en totes les persones. Sovint s'han produït agressions o abusos. Es tracta de situacions viscudes per persones que han vist vulnerats els seus drets per part de treballadors d'empreses de seguretat que, en un exercici d'abús de la seva autoritat, els han agredit física o verbalment, o els han discriminat seguint criteris racistes i homofòbics. Dins aquest punt, també podríem incloure els porters de discoteca, molts dels quals, treballen sense cap tipus de formació específica i que també s'han vist involucrats en casos de violència i abús de poder, sota l'excusa del dret d'admissió d'entrada. La millor via per tal de prevenir i solucionar eficientment aquest tipus d'incidents és la cooperació mútua entre l'Ajuntament de Terrassa i les empreses privades de seguretat. Caldria signar un protocol de compromís per part de les empreses privades de seguretat a l'estil d'una carta de serveis que garanteixi una bona actuació, basada en el respecte dels drets humans per part dels agents privats de seguretat. En aquest aspecte, els locals d'oci, amb porters, també haurien de signar aquest protocol. Finalment en la seguretat privada no pot recaure la vigilància de parcs i jardins públics, per això, parcs i jardins públics han de ser vigilats pels cossos de seguretat públics, prescindint de les empreses de seguretat privades.

Un altre aspecte que cal remarcar pel que fa a la seguretat ciutadana és que l'arribada de persones d'altres països amb d'altres costums, cultura i religió diferents que nosaltres, desperta, sobretot per una manca d'informació i contacte, por i sensació d'inseguretat ciutadana. Per a molta gent, els immigrants són els culpables de la majoria de delictes. Hi ha qui diu que cal posar càmeres per vigilar els carrers o augmentar la presència policial en el carrer. Però amb aquestes mesures, allò que s'aconsegueix és augmentar la sensació d'inseguretat ciutadana, i que moltes vegades es transforma en desconfiança cap els nousvinguts i les persones amb menys recursos, i per tant, en racisme, xenofòbia i exclusió social. Així doncs, Terrassa necessita una política social d'educació i prevenció.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Elaborar un estudi sobre les necessitats policíiques a Terrassa.
- Elaborar un pla destinat a fomentar polítiques socials d'educació i prevenció en matèria de seguretat.
- L'alcalde de Terrassa, tot coordinat amb el Consell Municipal de Seguretat Ciutadana, primera autoritat en matèria de coordinació de l'ordre i la seguretat ciutadana.

- Potenciar el Consell Municipal de Seguretat Ciutadana com un organisme participatiu i obert a totes les entitats de Terrassa on es puguin adoptar mesures concretes i no sigui un lloc només de consulta i informació. Els representants de les Associacions de Veïns/nes també han de poder tenir-hi veu.
- Unificar la Junta de Seguretat Local i el Consell Municipal de Seguretat Ciutadana.
- Descentralització de la Policia Municipal, amb la potenciació del policia de barri, amb comissaries de dia als districtes, dotades amb les estructures pròpies de cada districte. Aquestes comissaries de dia, passaran comptes al propi districte i serà el Consell de Districte qui vetlli i marqui les línies d'actuació i prevenció, coordinats amb el Consell Municipal de Seguretat Ciutadana.
- Potenciar reunions i trobades de la Policia Municipal amb els agents socials i les entitats veïnals per tal de conèixer de primera mà les preocupacions de la ciutadania.
- Establir polítiques destinades a la detecció de situacions de problemes d'escolarització, amb patrulles sobre el terreny, per prevenir futures situacions conflictives al carrer.
- Especialització de la Policia Municipal en delictes ecològics i contra el Medi Ambient.
- Els Parcs i jardins públics han de ser vigilats per els cossos de seguretat públics, prescindint de les empreses de seguretat privades.
- Potenciar dins la Policia Municipal d'un cos mòbil, que es desplaci fent ús, sempre que sigui possible, amb mitjans de transport lleugers (bicicletes, ciclomotors) i a peu i amb vehicles propulsats amb energies renovables.
- Signatura d'un protocol entre l'Ajuntament i les empreses privades de seguretat, on aquestes es comprometin a complir uns bons serveis i funcionaments, a l'estil d'una carta de serveis que garanteixi una bona actuació, basada en el respecte dels drets humans per part dels agents privats de seguretat. En aquest aspecte, els locals d'oci, amb porters, també hauran de signar aquest protocol.
- Potenciar la figura dels agents cívics com educadors en matèria vial i cívica.
- Vetllar enèrgicament per evitar abusos policials i la criminalització i persecució indiscriminada dels moviments socials i els/les immigrants.
- Ajuda de tots tipus a les víctimes de violència de gènere.

- La llengua catalana, llengua vehicular i de comunicació de la Policia Municipal.

PROTECCIÓ CIVIL

Anàlisi actual

La ciutat de Terrassa se situa en l'extrem nord-occidental del Vallès Occidental al peu del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac. Pel seu terme passen diferents vies de comunicació, com carreteres, autopistes i vies de ferrocarril. Ja hem dit que té més de 218.000 habitants, però a més, cal tenir present la seva conjuntura industrial. El sector tèxtil, ha donat pas a una diversificació de les activitats econòmiques, on el comerç, la construcció, els serveis sanitaris, i els serveis a les empreses prenen el relleu, convertint Terrassa en un centre de serveis de primer ordre, a nivell comarcal i supracomarcal.

La suma d'aquests factors configuren una sèrie de riscos i situacions que han de tenir una resposta clara i planificada en matèria de prevenció i actuació dels serveis d'emergència i protecció civil.

Terrassa especialment el Centre, té una xarxa de carrers que moltes vegades dificulta el trànsit i pas dels vehicles d'emergències, especialment els camions de bombers. El POUM s'hauria de revisar per adequar-lo, ja que per exemple, alguns carrers són un trampa i embús sense sortida pel fet d'estar dissenyats amb un sol carril, com per exemple, la Carretera de Montcada i la variant de Can Jofresa, on els vehicles d'emergència al no disposar d'un carril propi o d'un carril per avançar queden atrapats, en hores puntes de trànsit amb llargues cues.

Actualment des de la Unitat de Protecció Civil de l'Ajuntament de Terrassa es porten a terme diferents activitats de prevenció i de coordinació davant de possibles riscos i emergències en l'àmbit territorial municipal, com els diferents Plans municipals de planificació de riscos i emergències, la gestió del Centre Receptor d'Alarmes, la gestió de les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF) i de les campanyes de prevenció d'incendis o la gestió d'emergències. La població de Terrassa ha d'estar ben informada de les mesures de prevenció i d'actuació en cas de qualsevol tipus de risc o emergència. Pel que fa l'ADF de Terrassa, ha de tenir els recursos, tant en mitjans com en personal per donar una bona resposta en cas de foc forestal.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- El Pla d'Emergències Municipal ha d'estar constantment revisat i actualitzat.

- Elaboració de nous plans d'emergència de cara a les noves necessitats de la ciutat, com polígons industrials, zones d'oci i lleure, centres educatius, transport de mercaderies perilloses, etc.
- Vetllar pel Parc de Bombers de Terrassa i exigir a la Generalitat de Catalunya, el personal i els mitjans necessaris.
- Establir polítiques de prevenció per afrontar riscos cas de nevades, aiguats, risc químic, perill sísmic, prevenció d'incendis i risc industrial.
- Les mesures de prevenció han de tenir una difusió i un coneixement per part de tota la població.
- Revisar el POUM per adequar-lo a les necessitats dels diferents vehicles dels serveis d'emergències.
- Ampliar les mesures de prevenció i sobretot de vigilància d'incendis forestals i interpel·lar a les diferents administracions (Diputació de Barcelona, Generalitat de Catalunya, etc) el compliment de les mateixes mesures
- Construir dipòsits d'aigua per ajudar en les tasques d'avituallament d'aigua en l'extinció d'incendis.
- Crear franges de protecció a les urbanitzacions davant incendis forestals.
- Adequar la xarxa d'hidrants i punts d'aigua a les necessitats d'extinció i risc.
- Impulsar i fomentar una política de trituració de podes i rostolls, per promoure el reciclatge i substituir les cremes com a mesura d'eliminació d'aquestes restes vegetals, ja que poden ocasionar incendis forestals.
- Dotar a l'Agrupació de Defensa Forestal de Terrassa, dels mitjans necessaris.
- Fomentar i establir campanyes d'educació i conscienciació en matèria de protecció civil, prevenció d'incendis urbans i forestals, mesures d'actuació en cas de risc i perill, en tots els centres educatius de la ciutat, públics i privats, des de la primària fins la universitat. També potenciar aquesta política dins les diferents associacions, especialment les de veïns i veïnes i les de comerç.
- Organitzar, de manera periòdica, diferents simulacres on hi participi la població de Terrassa, i els serveis d'emergència, com a escenari on es puguin comprovar la resposta i actuació en cas de sinistre real.
- Potenciar els ramats d'ovelles com a mesura de neteja i prevenció d'incendis forestals.

EDUCACIÓ I PREVENCIÓ

Anàlisi actual

No és només les escoles i els centres educatius i les famílies són les responsables en les tasques d'educar, sobretot els més joves i les persones incloses dins els col·lectius de risc d'exclusió social, sinó que des de l'Ajuntament també s'ha de vetllar per promoure entre la ciutadania valors bàsics de civisme, tolerància, respecte i solidaritat.

Per fer front als delictes, no són les mesures repressives allò que ha de dissuadir el possible delinqüent. Calen mesures preventives i educadores de veritat i també altres alternatives a la presó.

El nou Estatut de la Generalitat de Catalunya, preveu a l'article 108.2 la possibilitat d'establir en aquelles poblacions que es determinin i d'acord amb la Llei orgànica del poder judicial, pot instar a què s'estableixi un sistema de justícia de proximitat que tingui per objectiu resoldre conflictes menors amb celeritat i eficàcia. Caldria que Terrassa fos partícep d'aquesta possibilitat d'una manera real i eficaç.

COMPRISOS DE LA CUP:

- Establir polítiques de prevenció i assessorament en aquells col·lectius de risc d'exclusió social: menors, joves, famílies desestructurades, immigrants, etc.
- Realitzar campanyes d'informació, prevenció i assessorament en el consum de drogues.
- Potenciar i fomentar la resolució amistosa de conflictes.
- Promocionar i subvencionar les entitats i els professionals que treballin dins el camp de la prevenció i l'educació social.
- Crear una nova política basada en la mediació comunitària i establir programes de reparació perquè els petits delinqüents o infractors, mitjançant accions reparadores i de cooperació, puguin compensar la societat amb treball comunitari.
- Interpel·lar a les diferents administracions la creació de jutjats que tinguin com a finalitat mitjançar, conciliar i, en darrer terme, resoldre petits conflictes i faltes lleus.

6. COMERÇ I TURISME

Anàlisi actual

El comerç de proximitat no només compleix una funció comercial estricta sinó que es fonamenta en una història de conformació social i gairebé diríem que civilitzadora que s'ha anat conformant al llarg de segles. Això ha donat una idiosincràsia pròpia en aquest camp als territoris catalans. La CUP defensa aquest comerç com un element molt important per a la construcció d'una societat arrelada i cohesionada.

Rebutgem, alhora, les concepcions liberals en matèria horària que plantegen la *llibertat* d'horaris com a quelcom positiu, com a l'eradicació de traves. En matèria econòmica, passa massa sovint que l'eliminació de restriccions suposa afavorir el més gran per sobre del més petit. Una enquesta recent, de fet, reflecteix que un 61% dels i les catalanes veuen totalment prescindible la possibilitat de comprar en diumenge, per tant, també creiem que s'hauria de restringir els horaris comercials.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Rebutjar la instal·lació d'un *Corte Inglés* o qualsevol tipus de gran superfície semblant a Terrassa, d'acord amb una aposta per la defensa del petit i mitjà comerç.
- Rebaixar les càrregues impositives per metre quadrat en el petit comerç respecte a les grans superfícies.
- Restringir els horaris per tal de respectar el descans setmanal dels comerciants i empleats –des.
- Interpel·lar i exigir a la Generalitat que les grans superfícies i centres comercials, adequïn els seus horaris per perjudicar les petites botigues.
- Afavorir les petites botigues de barri, enfront les franquícies i transnacionals.

TURISME

Anàlisi actual

Terrassa és una ciutat coneguda per una sèrie d'esdeveniments culturals, com el jazz, el fet casteller, l'hoquei, però també pel seu patrimoni, tant romànic, modernista i industrial. Cal un replantejament de la relació que mantenen cultura i turisme, per tal que es promogui la història de la ciutat, la cultura catalana d'arrels mediterrànies i inserida en la varietat cultural que tradicionalment ha caracteritzat aquesta zona. Turisme no ha de ser consumisme. Cal oferir un espai que reconciliï la ciutat creixent amb el seu passat aplicant mesures de conservació del paisatge urbà, potenciació de centres culturals i promoció turística de tota la ciutat, no només del Centre.

El desenvolupament turístic i de promoció cultural de Terrassa, ha de comptar amb legisladors, planificadors, historiadors, humanistes, dissenyadors, arquitectes, intèrprets, conservadors i operadors turístics. Les institucions de cultura i turisme de Terrassa han de vetllar, conjuntament, per la conservació i difusió del patrimoni, i han de responsabilitzar-se de la seva gestió d'acord amb les normes de patrimoni internacionalment reconegudes.

També cal potenciar Terrassa entre els joves, amb l'obertura d'un Alberg de Joventut.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Potenciar la ciutat de Terrassa amb tot el seu patrimoni cultural.
- Establir rutes turístiques amb criteris de sostenibilitat, així com rutes pensades per a recuperar i destacar el passat de lluites col·lectives (anti-franquisme, pels drets socials, etc) dels i les terrassenques.
- Potenciar les tradicions populars, sobretot aquelles genuïnament d'expressió terrassenca (ball de l'Estapera, Enterrament de la Sardina...) i catalanes (tió, castanyada...).
- Disposició de plafons per a cartells i plafons electrònics per a anunciar activitats culturals, gestionat per part del Consell Municipal. Creació d'un web per a anunciar activitats culturals, fins i tot aquelles en programació provisional, de cara a afavorir la programació de les activitats de les entitats i evitar solapaments, repetició d'actes per diverses entitats...
- Elaborar un estudi socio-cultural sobre la Festa Major.
- Obertura d'un Alberg de Joventut.

7. COOPERACIÓ INTERNACIONAL I SOLIDARITAT

Anàlisi actual

Cal fer realitat el principi de l'internacionalisme i la solidaritat entre els pobles, segons els valors i l'ètica de progrés material i humà, entenent que cada cop el futur del planeta va lligat a unes relacions més justes entre Nord i Sud, impulsarem polítiques de solidaritat actives (projectes coparticipats) i no simples donacions caritatives (i en la majoria dels casos escasses) que mai acaben repercutint en la població dels països empobrits.

La política internacionalista de la CUP es basa en un concepte de igualtat, lluita contra l'imperialisme i reciprocitat. En aquests aspectes cal potenciar agermanaments amb ciutats que tinguin aquestes característiques per afavorir polítiques de solidaritat i cooperació.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Assegurar l'1% dels ingressos directes de l'Ajuntament destinats a Solidaritat i Cooperació.
- Adquirir productes provinents de "Comerç Just" en tots els edificis municipals.
- Creació d'una planta torrefactora de cafè i cacau pública que funcioni amb matèria prima provinent del "Comerç Just".
- Garantir que la ciutat de Terrassa continuï en el Fons Català de Cooperació.
- Potenciar nous agermanaments amb pobles de nacions oprimides, com els amazigs, els kurds, etc. I de nacions que lluiten per la seva veritable independència, com Equador i Bolívia.
- Treballar amb els grups locals de solidaritat i cooperació i dotar-los dels mitjans i recursos necessaris per la seva tasca i desenvolupament.
- Punt d'Informació a la ciutat, actualitzat, en cas de desastre natural o bèl·lic en qualsevol punt del planeta.

8. DONA, IGUALTAT DE GÈNERE I DISCRIMINACIÓ SEXUAL

Anàlisi actual

Terrassa no s'escapa del sistema patriarcal i masclista de la nostra societat, fruit de segles d'imposició d'aquesta cultura discriminatòria.

L'actual discriminació que pateix la dona en multitud d'aspectes de la realitat quotidiana s'ha d'erradicar. L'únic canvi significatiu ha estat la incorporació de la dona al mercat laboral, aspecte, però, que encara presenta greus mancances.

Però en qüestions de sexe, no és només la dona, la que està discriminada. En la nostra societat, cal també establir polítiques de prioritat perquè les persones homosexuals, bisexuals i transexuals rebin un tracte igualitari que les heterosexuals. Des de la CUP, doncs, també alcem la bandera per donar suport al col·lectiu gai, lesbià, transexual i bisexual.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Creació d'un pla estratègic per solucionar les problemàtiques de la desigualtat de gènere.
- Creació d'un servei municipal d'acollida a dones maltractades, que proporcioni l'estada en pisos tutelats, dins del seu entorn i residència habitual.
- Dotar de recursos i mitjans les associacions que treballen per la igualtat de gènere.
- Potenciar i fomentar l'ús d'un llenguatge no sexista.
- Doblar l'actual partida dedicada a les polítiques de gènere en els pressupostos municipals.
- Treballar en xarxa amb l'escola, en polítiques de coeducació, ja que és només des de l'àmbit de l'educació en la igualtat la manera com podrem aconseguir la igualtat real en la societat.
- Prioritat en les accions on les persones homosexuals, bisexuals i transexuals rebin un tracte igualitari que les heterosexuals.
- Donar informació exacta i adequada sobre l'orientació sexual en els àmbits formals (escoles, instituts,...), no formals (esplais, caus, etc.) i informals (premsa, televisió, etc.).

- Tracte igualitari, enriquiment de l'educació, en tots els àmbits i en totes les edats, amb el concepte de persona amb opcions d'expressar lliurement les seves emocions i la seva sexualitat.
- Promoure accions per al reconeixement institucional, públic, social, al carrer i a les llars de les diferents opcions sexuals en qualsevol edat.
- Donar ajuda a les famílies, als joves i als diferents agents socials per evitar la discriminació, la no-acceptació i la ocultació de la diversitat afectiva i sexual.
- Suport i col·laboració a les entitats que treballen en la defensa dels drets i el tracte igualitari del col·lectiu gai, lesbià, transexual i bisexual.

9. EDUCACIÓ

Anàlisi actual

La CUP de Terrassa, com a proposta de política d'esquerres que treballa per a la justícia social, aposta clarament per prioritzar les polítiques socials i destinar a l'educació, l'ensenyament i a la cohesió social la majoria dels esforços i dels pressupostos municipals. Sabem que en l'organització de la nostra vida en comunitat, malauradament, encara arrosseguem l'herència franquista. Per això els Ajuntaments de les nostres ciutats avui en dia són encara les institucions que menys competències polítiques tenen (sobretot en l'àmbit de l'educació), malgrat ser les més properes al poble, a les persones. L'educació és un motor veritable de canvis, i per això l'Estat espanyol capitalista la buida de qualsevol càrrega emancipatòria i l'allunya de la ciutadania. Aquesta distància entre els òrgans de decisió política i les persones ens porta a la resignació i a l'acceptació de les coses tal com són ara, malgrat ens semblin injustes o absurdes. Així, resignant-nos, ens fem còmplices de les injustícies que ens perjudiquen a nosaltres mateixos i als qui estan encara més desfavorits que nosaltres.

Conscients, doncs, que l'Ajuntament de Terrassa no té competències en molts dels aspectes fonamentals de l'educació, caldrà treballar per aconseguir-ho amb els següents eixos d'actuació constants:

- L'augment de l'autonomia educativa municipal.
- L'increment de recursos.
- La col·laboració amb totes les parts implicades en el procés educatiu.
- La consecució de la igualtat d'oportunitats individual.

La política social municipal en educació, cal que incideixi amb actuacions concretes i palpables en Educació primària i secundària, Educació superior i permanent i Educació en el lleure i l'esport.

Actualment, el complex educatiu de Terrassa combina una oferta superior a 32.000 places d'ensenyament no superior i unes 14.300 places universitàries, amb centres de recerca especialitzats, alguns d'ells capdavanters en la innovació científica i tecnològica.

Ens trobem, però, amb una disjuntiva important, l'oferta entre ensenyament públic i ensenyament privat. Pel que fa a infantil i primària, els centres públics són 33 i els privats 22, gairebé el mateix. Però pel que fa l'ESO, els centres públics són 10 i els privats 17. Per tant, els centres públics no poden absorbir tota la demanda i molts alumnes han de passar a centres privats. Tot i així, en els Cicles Formatius es continua mantenint la proporció a favor dels centres públics, on es dobla la matrícula dels alumnes dels centres privats.

Cal doncs, que davant la situació actual de saturació de places escolars i amb les previsions de creixement de la població, una política des de l'Ajuntament de

cessió de terrenys al Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya perquè aquest pugui construir les escoles públiques que la ciutat necessita.

És obligació de l'Ajuntament oferir places d'escola bressol públiques i gratuïtes (o, si més no, a preus realment assequibles) a tots els infants de Terrassa entre els 0 i els 3 anys. Actualment però les escoles bressol privades superen les públiques. Les escoles bressol, doncs, no han de ser exclusives per als infants de les famílies que se'n poden pagar una de privada. Per això cal urgentment la creació de més escoles bressol públiques, especialment a La Cogullada, Segle XX, Can Palet i Ca n'Anglada.

A més a més, cal que tinguin horaris més flexibles si realment volen ajudar a la incorporació laboral de la mare: no perquè una criatura passi tot el dia a l'escola bressol, sinó perquè hi passi només les hores que la mare ha d'estar al seu lloc de treball (les mínimes), siguin aquestes en la franja horària que siguin. Però no podem reduir l'educació dels infants dels 0 als 3 anys a les escoles bressol. S'han de crear també altres espais de trobada i relació entre els infants i els seus pares i mares, on uns i altres puguin aprendre les formes més positives d'interactuar, puguin compartir les vivències de la maternitat/paternitat amb altres pares i mares, solucionar dubtes i pors, crear xarxes de suport i cooperació...

Un aspecte important és el fet que el primer cicle d'educació infantil (0-3 anys) no és prou reconegut i sempre s'ha tendit a donar-li un caire assistencial i no pas educatiu. Cal millor aquesta situació, tant per al professorat com per l'alumnat, per això, a P3 no s'ha de superar en cap cas els 25 alumnes.

Una problemàtica, que s'està donant, tot i que de manera incipient a Terrassa és que cada any, en motiu de la preinscripció als centres públics i concertats, s'observen una sèrie d'especulacions que fan algunes famílies per a triar un centre per els seus fills i filles. Aquestes especulacions solen tenir en compte factors com ara els següents: la massificació de les aules, les prestacions del centre, l'adequació de l'horari escolar al de la feina, la proximitat del centre, el projecte escolar, la composició del professorat, etc. Però en els últims anys, ha aparegut un nou factor i aquí rau en un possible problema, que no és altre que la quantitat de nens i nenes fills de persones migrades que poblen les aules, fins al punt que s'ha convertit, en una causa més de mobilitat per a les famílies respecte de l'escola. Sota l'aixopluc de la lliure elecció de centre es produeixen autèntiques migracions interurbanes només per motius xenòfobs i classistes. Cal doncs, també una aposta decidida per evitar massificacions, ghettos i sobretot, una política real de respecte i solidaritat.

Un altre tema que des de la CUP creiem important és el de les "Escoles Obertes". Les escoles han d'estar unides a l'entorn on estan ubicades, han d'estar obertes al barri que les envolta. Per això han de ser el punt de trobada de la comunitat educativa (en el sentit més ampli del terme), i han de restar obertes a infants, joves, adults i persones grans les hores que no entren dins l'horari escolar. Les escoles contenen recursos (sales, ordinadors, patis, pistes

de bàsquet, camps de futbol, gimnasos, biblioteques, ludoteques, cuina, menjador...) que poden ser molt més aprofitats del què ho estan. Els espais físics de les escoles (de gestió municipal) han d'estar oberts a la comunitat i a les diverses entitats que treballen en aquell barri perquè hi puguin dur a terme tot tipus d'activitats educatives de l'àmbit no formal (tallers, xerrades, conferències, reunions, assemblees, espais de consulta i estudi, entreteniment, esports...) que són tan importants com les de l'àmbit formal.

Pel què fa al concert econòmic de les escoles privades de Terrassa, des de l'Ajuntament cal vetllar perquè les escoles privades existents a la ciutat que demanen concert econòmic a la Generalitat i a les quals es concedeix aquest concert, compleixin els principis bàsics de l'escola pública. Si reben diners públics de tots i totes les ciutadanes han de complir amb les característiques que nosaltres, els ciutadans i ciutadanes, volem que defineixin l'educació dels nostres fills i filles. Alguns d'aquests principis bàsics de l'escola pública que no compleixen moltes de les escoles concertades de Terrassa són la coeducació, la tendència a la inclusió o l'opció a no rebre formació religiosa. Si hi ha escoles que no compleixen aquests principis han de renunciar a les ajudes públiques i han de subvencionar-se només amb les matrícules pagades pels pares i mares que volen per als seus fills aquesta educació més elitista.

Des de la CUP apostem perquè canviï el sistema dels concerts econòmics i es destinin tots els recursos públics a les escoles públiques. Les escoles privades no haurien de rebre cap ajuda pública, doncs per això són privades, i a la llarga haurien de desaparèixer com a tals i integrar-se dins de la xarxa pública.

Tot i així, si les escoles privades volen rebre finançament públic han d'assumir les mateixes problemàtiques socials que les públiques, recordem que els darrers anys, se'ls ha augmentat el finançament públic. Només així, amb un major compromís de les escoles concertades, es podria mitigar les creixents desigualtats que hi ha entre escoles.

Malgrat que també depèn de la Generalitat de Catalunya, des de l'Ajuntament de Terrassa també s'ha de vetllar i tenir cura de l'ensenyament professional i universitari. Pel que fa a l'ensenyament universitari, Terrassa és una ciutat universitària de primer ordre, en tant que, després de Barcelona, és el nucli urbà català que allotja més places d'estudiants d'ensenyament superior. L'Ajuntament ha de contribuir activament a vincular la recerca universitària amb les empreses locals, així com amb empreses de més enllà del municipi.

En el ensenyament professional, ja hem dit que pel que fa a la dualitat públic/privat, en els Cicles Formatius es continua mantenint la proporció a favor dels centres públics, on es dobla la matrícula dels alumnes dels centres privats. Aquesta política s'ha de potenciar i en aquest àmbit, doncs, cal que l'Ajuntament s'acosti en els centres d'ensenyament professional, conegui la seva realitat diària, les seves necessitats i propostes, i respongui amb una actitud activa a l'hora de treballar per a la millora de les condicions d'ensenyament i aprenentatge que es donen en aquests centres. No oblidem

que l'Ajuntament representa els ciutadans, per tant, els ha de defensar i ha d'estar al seu costat en les seves reivindicacions i necessitats.

Cal que des de l'Ajuntament és vetlli i s'acompanyi els adolescents i joves en la transició de l'escola al treball. Aquest és sempre un pas difícil, i en els casos d'adolescents de setze anys que han acabat l'escolarització obligatòria i que no volen o no poden seguir estudiant, ho és encara més. Si a sobre aquest o aquesta adolescent ha experimentat el que s'ha mal anomenat "fracàs escolar" (que és sempre en tot cas un fracàs de la institució escolar i no un fracàs de l'infant o adolescent) o viu situacions familiars i socials de risc, estem parlant ja de persones molt vulnerables en les què un acompanyament i una intervenció mediatra dels serveis socials és urgent i imprescindible si es volen evitar situacions d'exclusió i discriminació negativa. Cal, doncs, la creació de més dispositius d'acompanyament als adolescents i joves en el pas de l'escolarització i els estudis al món del treball remunerat.

Dins el camp de l'educació, també creiem important els programes de formació, adreçats a aquelles persones en edat laboral que es volen qualificar o bé millorar professionalment per així poder incorporar-se o reincorporar-se al món laboral: joves que volen accedir al mercat de treball, dones aturades, immigrants, aturats de llarga durada i treballadors en actiu que vulguin promocionar-se o canviar de professió. Cal que l'Ajuntament promoció i subvencioni aquests cursos de formació.

En l'àmbit de la formació de persones adultes, que sí que és competència municipal, l'Ajuntament ha de crear els dispositius d'acollida, formació i realització d'activitats comunitàries necessaris per atendre tant les persones novingudes com les que ja fa temps que viuen a Terrassa. Perquè no hem d'oblidar que l'analfabetisme no s'elimina només ensenyant a llegir i a escriure en la llengua autòctona, sinó que tothom ha de poder aprendre a comprendre i utilitzar totes les eines de les què se serveix la societat actual per organitzar la seva vida quotidiana. L'analfabetisme serà absolutament eradicat quan tothom pugui interpretar adequadament els missatges dels mitjans de comunicació escrits i audiovisuals, quan tothom entengui els discursos dels polítics o quan tothom tingui realment a l'abast i sàpiga utilitzar internet, per posar alguns exemples. O sigui que la formació de persones adultes ha de ser també una prioritat per l'Ajuntament de Terrassa, que hi ha de destinar més recursos humans i econòmics i ha de comptar amb l'experiència i el treball de les entitats i organitzacions que ja estan fent feina en aquest àmbit. Sobretot ha de comptar amb els sectors de joves organitzats, que són dels qui millor poden desenvolupar la tasca d'enllaç i apropament als sectors en risc social. Cal que la realitat es faci entenedora als ulls de tothom, cal fer emergir tot el que resta ocult. Només així els ciutadans i ciutadanes de Terrassa podrem participar realment de forma activa en la vida social de la ciutat i ser-ne protagonistes.

En l'àmbit de l'educació en el lleure, des de la CUP creiem que cal oferir suport, recursos i ajudes a les entitats de lleure que mantenen les estructures de voluntariat. Els caus, esplais, casals de joves i altres entitats de lleure existents

a la ciutat són exemple de socialització col·lectiva basada en l'entrega de temps de lleure a espais allunyats del consum i del control social. El suport a aquestes entitats i als seus monitors i monitores ha de ser prioritari en un moment en què el compromís social es desvaloritza cada cop més.

Pel que fa als Casals d'Estiu i els menjadors escolars, l'eclosió d'empreses privades de serveis han contribuït a rebentar preus. Des de la CUP ens mostrem crítics amb el mínims assolits pel conveni del sector del lleure (2005-07), i el Decret de 1996, en què la Generalitat va intentar regular-lo, va afavorir la contractació d'empreses de serveis privades. Hem de destacar que els monitors i les monitores pateixen una manca de reconeixement social, la qual cosa deteriora les condicions laborals, rebaixa el nivell d'exigència i formació. Per exemple, si es redueix la tasca dels monitors de menjador a fer de cambriers, se n'elimina el caràcter educatiu. És per això que cal polítiques decidides a corregir aquestes mancances.

Una darrera qüestió molt important i que també afecta el camp de l'educació és que, avui en dia, dins del sistema capitalista actual, moltes mares es veuen obligades a tornar o a entrar al món laboral remunerat quan encara els seus fills o filles no tenen els tres anys d'edat. A l'Estat espanyol la baixa per maternitat és només de quatre mesos, i les ajudes econòmiques que es donen per cada fill són molt minses. Des de la CUP creiem que el més important és que la mare pugui dedicar de forma exclusiva la seva atenció al seu fill o filla en els seus primers anys de vida, ja que una relació pròxima i plena amb la mare és primordial per a un desenvolupament emocional i psicològic satisfactori de l'infant. Per això cal canviar les lleis que regulen tant les baixes per maternitat com les ajudes econòmiques per cada fill i que, malauradament, són de competència estatal.

I finalment destacar que el primer element cohesionador és la llengua, ja que és l'eina bàsica de comunicació en la interacció de les persones. Per això des de l'Ajuntament cal tenir molt present aquest aspecte i vetllar perquè el català sigui la llengua vehicular en tots els àmbits públics de la vida social a Terrassa, també en l'educació i ensenyament. Per tant, cal reconèixer i donar a la llengua tot el pes i la importància que té com a element estructurador de la vida social i crear els mecanismes necessaris perquè el català sigui efectivament la llengua vehicular en tots els àmbits públics de la vida quotidiana terrassenca.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Creació de més escoles bressol, especialment en els districtes del sud de la ciutat, sobretot a La Cogullada, Segle XX, Can Palet i Ca n'Anglada. Ca n'Aurell també és un altre barri que necessita escoles bressol.
- Interpel·lar i exigir a la Generalitat de Catalunya la creació de més Instituts d'Ensenyament Secundari. Per això cedir terrenys al Departament d'Educació perquè aquest pugui construir les escoles públiques que la ciutat necessita.

Especialment al sector est de la ciutat, barris de Les Arenes, Can Motllor, la Gripià i Ca n'Anglada.

- Potenciar programes de "Llibres compartits".
- Dotar de més recursos l'Oficina Municipal d'Escolarització.
- Implicació de l'Ajuntament en el repartiment de l'alumnat i els recursos educatius per impedir la consolidació de les diferències d'estatus entre les escoles.
- Afavorir les actuacions de les AMPA per esdevenir agents educatius i d'integració en l'àmbit escolar. Així doncs, més interacció Ajuntament-AMPA.
- L'Ajuntament ha de vetllar perquè el procés d'assignació de beques i de places a les escoles sigui transparent i raonable.
- Creació d'itineraris escolars segurs, que facilitin el desplaçament a peu i amb bicicleta.
- Potenciar i implantar la política d'"Escoles Obertes". Les escoles han d'estar unides a l'entorn on estan ubicades, han d'estar obertes al barri que les envolta. Per això han de ser el punt de trobada de la comunitat educativa (en el sentit més ampli del terme), i han de restar obertes a infants, joves, adults i persones grans les hores que no entren dins l'horari escolar. Apostem per obrir les escoles públiques fora de l'horari escolar, com a equipament públic que són, per treure-li el màxim rendiment, ja sigui per fer activitats extraescolars, o perquè s'hi reuneixin grups de cultura popular, etc
- Implicar els centres escolars en la dinàmica associativa i cultural del barri, districte i ciutat, al mateix temps que fem que entitats i administració s'impliquin en els projectes dels centres.
- Des l'Ajuntament reclamar a la Generalitat, el reconeixement del caràcter educatiu i d'educadors de les monitores i monitors.
- En cas de contractar empreses privades de serveis, exigir el compliment d'un codi ètic.
- Disminuir les ràtios de les colònies, que segons el Decret de 1996, fixen un mínim d'1 monitor/a per 10 nens/es (més petits/es) i d'1 monitor/a per 20 nens/es (més grans).
- Exigir que el Pacte Nacional d'Educació inclogui a xofers, conserges i educadors de lleure, monitors de menjador i demanar al Departament d'Educació que obri vies estables d'interlocució.
- Creació de més dispositius d'acompanyament als adolescents i joves en el pas de l'escolarització i els estudis al món del treball remunerat.

- Facilitar habitatge a preus assequibles per a estudiants amb pocs recursos.
- Actualitzar el Portal d'Educació de Terrassa
- Augmentar el nombre cursos de formació laboral.
- Impulsar i dotar de més recursos l'Escola d'Adults i reforçar el seu paper com eina d'integració social i lingüística.
- Posar en marxa projectes educatius transversals adreçats a la població nouvinguda en col·laboració amb representants de les diferents identitats culturals.
- Potenciar i fomentar l'ús d'un llenguatge no sexista.
- La llengua catalana, llengua cohesionadora i vehicular en l'educació i ensenyament. I per tant, donar suport a totes les iniciatives encaminades a establir la llengua catalana com a element de cohesió social (aules d'acollida, voluntariat lingüístic,...).
- Cap diner públic a l'escoles privades. Tots els recursos públics a les escoles públiques.

10. ESPORT I LLEURE

Anàlisi actual

L'esport i el lleure en la nostra ciutat, han esdevingut dos elements amb dinàmiques dèbils i poc elaborades dins de la nostra ciutat. Tot i que són dos aspectes diferents, i que un d'ells, l'esport, pot formar part de l'altre, el lleure, ambdós han estat aspectes que no s'han potenciat prou des de la base. L'esport i el lleure com a elements de cohesió, salut i senyal d'identitat.

EL LLEURE

Pel que fa el lleure, s'han realitzat diverses campanyes que han servit per a complir l'expedient. Activitats puntuals, molt focalitzades a un determinat públic, sense una interactivitat o connexió entre elles, ni la resta de la població, i oblidant, pràcticament, el lleure a la franja horària nocturna. L'Ajuntament doncs, ha fet, com amb molts altres aspectes, de simple espectador, deixant tot el pes del lleure a entitats socials, culturals, i esportives, cada cop més privatitzades i distants unes de les altres.

Pel que fa a l'oferta juvenil, s'ha estancat en un "districte jove" (una mena d'esplai per adolescents) desvinculat de la major part de les entitats de la ciutat, i amb un marge molt petit de contacte amb altres entitats per a joves. Amb activitats diferents a cada districte, uns treballadors poc valorats, i una relació escassa amb els pares o tutors dels nois i noies, i amb una relació encara menys propera, amb els instituts o escoles que freqüenten.

La Gent Gran, des de el punt de vista de l'Ajuntament, ha vist relegat el seu rol a ninots de fira. Amb un seguit d'activitats poc variat, gaire bé tots, relacionats exclusivament amb balls d'orquestra, sarsueles, etc, on no són mai els veritables protagonistes, tot defugint d'activitats on es relacionin entre ells i gent més jove, i ubicant la major part de les activitats, als centres cívics o casals de gent gran.

Per a la gent de mitjana edat, el lleure dissenyat per a l'Ajuntament, són diversos concerts, festivals o actes culturals, cada cop més elitistes i menys propers a la població.

ESPORTS

Si és cert que en els darrers anys s'ha fet una inversió en dotar d'infraestructures esportives a diversos barris, també és cert que eren equipaments que feien falta a la nostra ciutat des de fa molt temps. I que un cop realitzats s'han cedit a entitats de la nostra ciutat, els quals han exercit una gestió molt direccional, sense que ningú els hagi engrescat a vincular els nous espais a la resta de la població, generant activitats esportives o activitats d'altres tipus. Així de tots els exemples existents a la nostra ciutat, trobem el del

pavelló de Can Parellada, com l'experiència més positiva. Doncs s'ha donat un doble ús a l'edifici. Per una banda, com a pista esportiva, i per a l'altra, com a equipament escolar.

A la nostra ciutat, s'ha basat en minúsculs programes esportius (per a la gent gran, per a dones, o per a discapacitats) els quals se n'ha fet una mala promoció, i s'ha ofert amb preus excessius per a moltes de les persones vinculades a algun d'aquests grups. Han esdevingut, al mateix temps, una forma més d'exclusió, ja que la potenciació de l'esport en aquests grups s'ha fet amb activitats exclusives per a cada col·lectiu, quan s'hauria de fer amb activitats específiques per a aquests i alhora, complimentar-les amb activitats esportives amb altres persones de fora de cada grup, per tal d'afavorir la integració i la normalització que representa la diversitat en si.

Actualment, es poden comptar amb els dits de la mà els equipaments esportius que són realment públics, i és que cada cop s'ha tendit més a la gestió dels equipaments esportius a entitats, fet positiu sempre que no es busqui el màxim benefici i s'obri realment a la ciutat, i s'ha anat eliminant aquells camps de futbol, bàsquet, petanca, etc, que estaven oberts a tothom i qualsevol hi podia accedir sense pagar res.

Des de la CUP creiem que l'Ajuntament ha de complimentar l'oferta que el poble no pot oferir. D'aquesta manera ha d'enfortir el teixit associatiu, per tal de que generi el màxim d'activitats de lleure. Per això també ha de crear els espais i les infraestructures necessàries per a les diverses activitats i entitats de Terrassa, cedint la gestió dels mateixos, sota un control exhaustiu per evitar qualsevol ànim de lucre, i ha de ser valent per demanar contrapartides puntuals en la sessió dels espais cedits, per tal de poder-los cedir a altres entitats que no siguin gestors de l'esmentat espai, però el vulguin utilitzar. Així, d'aquesta manera, tothom pugui accedir a les diverses infraestructures municipals per a poder-les utilitzar i aprofitar al màxim.

És clar que des de la Candidatura d'Unitat de Terrassa, diem que l'esport i el lleure van més enllà que les infraestructures i el ús que se'ls doni. L'esport i el lleure són elements indispensables per a assolir un model de societat integradora, dinàmica, viva i saludable. Per això és important, potenciar-los per al veïnat de Terrassa, sigui quina sigui la seva edat, condició social, sexual o econòmica. Com és important que es potenciï el canvi intergeneracional, social i de gènere. L'esport, ha de ser un agent clau per a portar a terme aquestes intercanvis, al mateix moment que es fomenta l'exercici físic i mental, per tal de millorar la salut dels terrassencs.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Promocionar l'esport i el lleure infantil de base com a element socialitzador i integrador.

- Promocionar l'esport i el lleure gratuïts i de qualitat, tenint amb un especial interès, totes aquelles persones amb risc d'exclusió social, discapacitat o poder econòmic baix, realitzant programes que juguin el doble vessant d'activitats estrictament exclusives per a ells i activitats que interaccionin amb altres persones.
- Vetllar per a la creació de les infraestructures necessàries, i cedirem la seva gestió a entitats ciutadanes que es vulguin fer càrrec. Tancant convenis de col·laboració per tal d'obrir els espais al màxim a la població possible (com a mínim un ¼ del seu espai), i realitzarem estudis per tal d'evitar un lucre excessiu de l'explotació de l'espai, que repercuteixi en les butxaques dels terrassencs que l'utilitzin.
- Dotar d'espais totalment públics per a realitzar els esports populars.
- Potenciar els "bancs de material esportiu" per a diversos esports, per a poder-lo oferir a qui ho necessiti.
- Fomentar l'esport com instrument de salut mitjançant tallers o competicions específiques.
- Fomentar els torneigs d'àmbit local, comarcal, nacional i internacional, donant suport en tot moment als clubs de la ciutat i a les seleccions esportives catalanes.
- Fomentar els esports i jocs tradicionals catalans, com les bitlles catalanes, la pilota valenciana, la fona, el bèl·lit, etc.
- Dotar el màxim de mitjans i recursos perquè les persones disminuïdes puguin practicar esport.
- Donar la màxima difusió de les competicions i programes esportius.
- Augmentar l'oferta esportiva i de lleure descentralitzada. Amb una oferta estable als barris.
- Fomentar l'esport com a espai de lleure d'intercanvi i de coneixença.
- Habilitar les pistes esportives de les escoles com a espais esportius totalment gratuïts.
- Evitar reproduir l'estil americanitzat de lleure nocturn del tipus Parc Vallès.
- No renovar llicències, gestions o d'altres a activitats de lleure, que puguin esdevenir elitistes i que suposin una càrrega pel nostre entorn natural com els camp de golf.

- Promocionar a totes les entitats, o xarxes d'entitats que ofereixin activitats de lleure o esportives segons la seva accessibilitat, al públic que van dirigides, la seva vinculació amb la ciutat o barris, i d'altres.
- Potenciar i dotar de recursos, els espais en els barris, com a eina d'educació, de relació humana, solidaritat, oci i lleure pels més menuts/des i joves.

11. HABITATGE

Anàlisi actual

Segons les dades més actuals disponibles de l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT), el 2001 a Terrassa hi havia 13.760 cases desocupades (un 17'44% del total, que és de 78.873). Al mateix any al conjunt dels Països Catalans els habitatges buits eren 811.954.

En els darrers anys el preu del metre quadrat a la nostra ciutat s'ha duplicat: de 1.372 euros el 2002 hem passat a 2.876 euros el metre quadrat el 2006, a l'hora que la població ha augmentat en més de 26.000 persones (segons l'INE). Ara, en plena crisi immobiliària, el preu dels habitatges no baixa de forma dràstica precisament pel fet que els bancs no ho volen reflectir-ne els preus reals en els seus comptes interns.

Si les actuacions projectades pel POUM (Pla d'Ordenació Urbanística Municipal) es duen a terme, la superfície urbanitzada a Terrassa suposarà el 29,6% del total de la superfície del municipi (15,2% corresponent al nucli urbà, 8,3% a les zones residencials [zones d'urbanisme difús] i 6,01% correspon a zones industrials). El 70,4% restant correspon a àrees verdes, vies de circulació (de difícil computació) i d'altres. Un 15% aproximadament de la superfície del terme forma part del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt. Si descontem la superfície que ocupa el Parc, la construcció a Terrassa s'ha menjat ja el 33,3% del sòl del terme municipal.

Des de la CUP considerem que la política d'habitatge i l'urbanisme són uns dels punts més importants en l'acció d'un Ajuntament i en els quals les competències més permeten d'incidir. Terrassa, amb 70'2 km² de superfície, es troba en un constant i insostenible creixement. Creiem que s'ha d'aturar immediatament l'ocupació de nou sòl ja que es tracta d'un recurs limitat. A més, la política constructora s'ha demostrat que no ha frenat els preus dels habitatges, més aviat els ha fet augmentar ja que es tracta de polítiques controlades per les immobiliàries.

El context en que ens trobem a Terrassa està marcat per diferents factors: d'una banda, el context general al conjunt dels Països Catalans d'alça continuada dels preus dels pisos, tant de nova construcció com de segona mà, de l'altra, hi ha una realitat d'arribada continuada de nova població a Terrassa, bàsicament persones expulsades de la ciutat de Barcelona a causa, majoritàriament de les polítiques especulatives seguides en el Cap i Casal català. Tot plegat dibuixa un escenari de creixement de preus i creixement de la construcció a Terrassa. Això, doncs, comporta un nefast impacte en l'entorn natural de la ciutat, en aquest patrimoni mil·lenari que és el nostre entorn rural, forestal i periurbà.

Així, ens trobem actualment amb una gran demanda de pisos, tant de lloguer com de compra, però amb uns preus elevadíssims, fet que conforma una situació socialment delicada i molt preocupant.

Una eina per fer front als problemes d'habitatge, és el model "Andel" i per això caldria potenciar-lo. Aquest model es tracta d'un model segons el qual la propietat dels habitatges sempre resideix en mans de la cooperativa i on els seus membres hi participen i gaudeixen d'un dret d'ús indefinit de l'habitatge a través d'un lloguer tou. A Catalunya l'associació SostreCívic està intentant promoure aquest cooperativisme en l'habitatge basant-se en el model escandinau, un model situat entre el lloguer i la propietat, que estableix que tots el seus membres habitants són propietaris d'un immoble en si i gaudeixen del dret d'ús sobre un habitatge. El nou propietari del dret d'ús sobre l'habitatge paga un entrada –que li es reemborsada si decideix donar-se de baixa de l'Andel– i un lloguer tou cada mes. El model de l'Andel funciona de manera democràtica, els membres habitants de l'andel mai no poden transformar-lo en una propietat tradicional, tot i que tenen més dret que un llogater convencional, ja que és un model que estableix l'ús indefinit de l'habitatge.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Realitzar una prova pilot per a implantar a Terrassa el model cooperativista 'Andel', d'accés a l'habitatge.
- Moratòria urbanística residencial: cal aturar el creixement urbanístic en base a edificacions tipus cases amb jardí o unifamiliars, principal punta de llança del creixement urbanístic expansiu.
- Facilitar habitatge a preus assequibles per a estudiants amb pocs recursos.
- Facilitar la instal·lació d'ascensors i muntacàrregues i/o escales mecàniques a les llars on hi visqui gent gran o discapacitats. Algunes d'aquestes facilitats serien per concedir i reduir el temps d'esperar del permís d'obres per executar aquestes obres.
- No al creixement perimetral, defensa i promoció dels espais periurbans, combatre l'especulació apujant l'IBI per a propietaris de + de 2 pisos, despenalització de l'okupació en supòsits anti-especulatius i d'habitatge social, cessió d'espais per a joves en règim d'autogestió,
- Hipoteques: Ajuntament cal que hi garanteixi la mediació, i pressionar per a obtenir-hi moratòries.
- Actitud activa per a fer efectiu el dret a l'habitatge. Constituir un fons en cas extrem per a fer efectiu el pagament d'hipoteques a partir del sou dels càrrecs electes i de confiança. Oferir els serveis jurídics per a les famílies amenaçades de desnonament. Fer un cens de cases buides.

12. HISENDA I CONSISTORI

Anàlisi actual

Els ajuntaments del nostre país, i també el de Terrassa, pateixen un dèficit crònic de recursos econòmics per a fer front als serveis mínims de la seva competència. El desequilibri econòmic que s'ha produït en els ajuntaments entre ingressos i despeses s'ha convertit en estructural. Cal acabar amb el desequilibri de la balança fiscal a nivell municipal: els i les terrassenques aportem més a la hisenda estatal que no pas l'estat aporta a l'Ajuntament de Terrassa.

L'Ajuntament de Terrassa ha presentat com una de les seves joies, els anomenats "pressupostos participatius". Però de "participatius" aquests pressupostos en tenen poc. Els Pressupostos participatius són i poden ser, també a Terrassa, un instrument molt interessant, imprescindible podríem dir, per a la creació d'una democràcia diferent, d'una democràcia realment en mans de la població i al servei d'aquesta. És també, cal deixar-ho clar, una tasca molt difícil de dur a terme, amb la qual no es pot fer demagògia i demanar-la d'un dia per l'altre: cal una progressiva educació de la població, un procés llarg i feixuc de consens de les regles del procés de discussió i aprovació, així com un gran esforç en informar la població.

Ara bé, si bé això no es pot fer d'un dia per l'altre, el que sí que resulta clar és que l'equip de govern de l'Ajuntament de Terrassa no té voluntat d'avançar cap aquí.

Informar una població de més de 200.000 habitants és complex i costós, però els mitjans municipals dels quals es disposa també són molt potents (ràdio, televisió, internet, informació a les bústies de les cases, plafons informatius al carrer...). Sens dubte l'esforç actual compleix, doncs, més una funció d'omplir l'expedient per part del govern tripartit 'de progrés' que cap altra cosa. En tot cas, des de la CUP ens comprometem a treballar per tal que a Terrassa s'avanci cap a una situació en que la població pugui decidir sobre tots els aspectes que ens afecten. També en els seus pressupostos.

Així doncs cal desplegar una política d'Hisenda Municipal basada en l'assoliment d'una justícia distributiva per a tots els ciutadans, promovent exempcions tributàries per als col·lectius més necessitats i per a les entitats populars i aplicant taxes finalistes per al reequilibri econòmic i ecològic. Establir mecanismes de control i racionalització de la despesa corrent i supèrflua.

La política fiscal no només és parlar de pressupostos i prou. Cal un política fiscal que també tingui efectes colaterals en d'altres camps. Així per exemple, en el tema de l'habitatge, és important també que des de l'Ajuntament i altres institucions s'haurien de modificar les diferents tendències fiscals; en primer lloc actualitzant el cadastre amb certa regularitat i aplicant l'impost de l'IBI amb

tota rigurositat, alhora que es subvencioni l'impost per a la primera residència. Una altra qüestió seria una estratègia de fiscalitat ambiental, que penalitzi la generació de residus i destini els diners recaptats a la gestió d'aquests. Hem de poder premiar, en una primera etapa, els ciutadans que menys contaminin i que menys consumeixen.. I d'altra banda, una reducció d'impostos municipals per als usuaris de bicicleta, els usuaris d'aparcaments dissuasius o per a les persones que no posseeixin vehicles motoritzats.

Cal doncs, desenvolupar una política d'hisenda municipal basada en l'assoliment d'una justícia social per a tots i totes les ciutadanes.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Si cal, el pressupost local ha de ser deficitari, si així s'aconsegueix mantenir el nivell de serveis socials.
- Aconseguir més impostos per mesures actives (generació d'activitat econòmica) i d'estalvi (sous càrrecs electes, programari, estalvi en recepcions, macro-concerts a la Festa Major, etc).
- Reclamar el control del 50% dels impostos per als Ajuntaments.
- Informació transparent dels comptes municipals.
- Potenciar la política d'impostos directes sobre els indirectes.
- Establir criteris que permetin l'eliminació d'impostos i taxes als sectors més desfavorits de la població: jubilats amb pensions reduïdes, persones en atur forçós...
- Doblar l'actual partida dedicada a les polítiques de gènere en els pressupostos municipals.
- Doble fiscalitat ambiental. Per una banda, penalitzar la generació de residus i destinar els diners recaptats a la gestió d'aquests. Per altra banda, reducció d'impostos municipals per als usuaris de bicicleta, els usuaris d'aparcaments dissuasius o per a les persones que no posseeixin vehicles motoritzats.
- Invertir en l'educació de les noves generacions, especialment en les primeres etapes, que és quan es dona un desenvolupament cognitiu major. Cal una major partida pressupostaria en aquest aspecte, que ens permetin arribar a un sistema educatiu des dels 4 mesos, un sistema que sigui públic, laic, gratuït, de qualitat i a l'abast de tothom.

13. IMMIGRACIÓ I NOVA CIUTADANIA

Anàlisi actual

Des de la CUP som conscients que els Ajuntaments no tenen les eines necessàries per solucionar totes les problemàtiques dels immigrants, ja que topen amb l'escull de la Llei d'Estrangeria espanyola. Ara bé, sí que es podria, realitzar una sèrie d'actuacions.

La immigració és una realitat traumàtica: persones que deixen el seu país d'origen, societat que acull amb mancances en les prestacions socials. Producte en gran mesura de la crida per part de les empreses més necessitades de mà d'obra, propi de l'actual moment de desenvolupament de l'economia capitalista. Per tant, també cal plantejar les polítiques transversals, incidint sobre polítiques d'habitatge, prestacions socials, treball, educació i participació i sobretot treballar pel dret a vot de les persones immigrades.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Crear una Oficina d'Atenció i Assessorament per pal·liar les dificultats que els immigrants es troben des de bon principi.
- Política d'integració que compti amb les associacions d'immigrants.
- Potenciar la llengua i cultura catalana com a eina d'integració, amb la realització de cursos.
- Treballar per demanar el dret a vot de les persones immigrades.
- Declaració de Terrassa municipi antifeixista i antiracista, bo i imposant penes severes en cas d'actituds i comportaments racistes o xenòfobs.

14. JOVENTUT

Anàlisi actual

Terrassa gaudeix d'un pobre teixit associatiu que, malgrat tot, podria ser ben ric i fort si s'hi possessin determinats mitjans i es canviessin determinades polítiques en aquest àmbit. A tall d'exemple cal comentar el cas dels esplais, entitats cabdals en la formació d'un esperit crític de les futures persones adultes i en la socialització dels joves. Actualment, els esplais i entitats similars de Terrassa pateixen una manca general d'infraestructures, fonamentalment espais, que n'impedeixen la realització de la seva tasca en condicions i el creixement al llarg de la ciutat.

Cal que es posin els mitjans per tal que els i les joves pugui gaudir d'espais i centres on se n'aboni l'autoorganització, sempre dins el marc del respecte als criteris democràtico-assemblearis i el respecte entre les entitats.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Combatre l'actual model d'oci i estil de vida impulsat pel model de vida consumista americanitzat.
- Menjadors amb gestió pública a les Universitats, on s'hi garanteixin preus baixos, que juntament amb un increment de les beques lliurades des de l'Ajuntament (segons renda familiar) contribueixin a fer efectiu el dret a estudiar sense haver de treballar de manera simultània.
- Lluitar per erradicar d'arrel la precarietat laboral i la desocupació que afecta el jovent (tancament de les ETTs, precarització de la formació amb pràctiques...).
- Dotar el conjunt de les associacions i grups juvenils d'un organisme representatiu i dotat de mitjans i recursos (pressupost) per tal que la gestió de les polítiques de joventut passi complementant per les mans dels i les afectades, tendint a independitzar-se de la Regidoria de Joventut.
- Potenciar el Consell de la Joventut, bo i posant-lo al servei del jovent associat, sense la intervenció de les seccions juvenils dels partits polítics.
- Política de construcció i remodelació d'habitatges de protecció oficial amb prioritat per als i les joves.
- Intervenció sobre el preu dels habitatges destinats als i les joves per a oferir-los a preus baixos i assequibles.
- Perseguir tota forma d'explotació juvenil (precarietat, contractes escombraries, hores extra...) per mitjà de la creació d'una oficina que persegueixi aquests delictes.

- Promocionar de campanyes de sensibilització sobre drogodependències entre el jovent.
- Promocionar i donar suport a l'autoorganització en l'associacionisme juvenil, i rebuig a tota ingerència administrativa o burocràtica en aquest àmbit.
- Persecució de les conductes xenòfobes i feixistes i de la seva apologia. Suport als col·lectius juvenils compromesos amb la solidaritat i la transformació social.

15. MITJANS DE COMUNICACIÓ PÚBLICS

Anàlisi actual

Des de la Candidatura d'Unitat Popular veiem amb preocupació la gestió dels mitjans de comunicació públics duta a terme per l'actual equip de govern en les darreres legislatures. Des de fa temps la Regidoria de Comunicació té una manca de criteris i visió de futur en la gestió dels mitjans públics. S'ha instal·lat una forma de gestió per inèrcia sense rumb ni cap rigor i amb un considerable malbaratament pressupostari.

L'empresa que gestiona els mitjans públics s'ha convertit en un maquinària massa gran i enquistada en fórmules de gestió del passat. A voltes, més preocupades per donar una bona imatge de si mateixos, que no pas millorar-ne la seva qualitat. Així, en algunes branques de la Societat de Comunicació Municipal (SCMTSA), han apostat més per realitzar actes simbòlics i propagandístics excessivament cars, oblidant el desfasament tècnic dels mitjans que disposen els treballadors per treballar i, alhora, la falta de personal. Fets que han obligat diverses vegades a llogar material, o contractar especialistes, de fora de l'empresa, augmentant així el cost per a la mateixa.

Preocupant és el nivell d'imparcialitat dels mateixos mitjans de la SMCTSA. En cap cas critiquem els seus treballadors, sinó aquells que decideixen donar un clar protagonisme a l'Alcalde i l'equip de govern en els diversos mitjans de la Societat de Comunicació. Creiem els càrrecs de gestió o direcció de les empreses municipals no han de tenir cap color polític, i molt menys, han de tenir cap càrrec dins de cap partit existent, com és el cas de l'actual gerent de la Societat Municipal de Comunicació que és, alhora, Secretari de Comunicació del PSC.

Des de la CUP no pretenem entrar en el joc de les audiències televisives o radiofòniques, tasca que no pertany a un mitjà públic i local però si que considerem que s'ha d'arribar a uns mínims de població, incentivant a que el poble identifiqui els mitjans locals amb el rigor, l'objectivitat i la qualitat que han de tenir, situació que actualment no es compleix.

La CUP de Terrassa entén els mitjans de comunicació locals com un element clau de la democràcia. És fonamental que el poble de Terrassa es mantingui informat i conegui el funcionament de la política municipal per tal d'avançar cap a una democràcia real i popular. Els mitjans de comunicació locals són doncs, una eina municipal al servei de la població i per això des de la CUP creiem que han de donar la màxima informació vers la política vida municipal i el seu funcionament, tenint la màxima cura i objectivitat en el camp de la política, esdevenint un viu reflex de la realitat diversa de la ciutat.

Els mitjans públics a més han de ser el reflex de tot allò que succeeix a la ciutat i una eina de participació de les entitats de la ciutat i de la gent. Per això des de

La CUP ens comprometem a obrir els mitjans de comunicació al poble, perquè s'expressi lliurement, creant les condicions necessàries perquè així sigui.

Des de la CUP proposem uns mitjans de comunicació plurals i de qualitat amb un model més proper als terrassencs, amb participació de l'audiència, presència al carrer, així com més col·laboració directe dels barris i col·lectius de la ciutat. Els mitjans públics han de estar fets des de Terrassa i per als terrassencs.

La Candidatura d'Unitat Popular proposa descentralitzar la producció, obrint els mitjans de comunicació locals a la participació dels barris, districtes i entitats cíviqes que així ho desitgin. Proposem que el poble es pugui expressar a través dels mitjans locals d'una forma directe i lliure, sense filtres ni censura.

En aquest sentit facilitarem a les entitats tots els instruments tècnics i humans que necessitin per produir els seus espais radiofònics o televisius. A més impulsarem iniciatives de formació perquè les entitats siguin capaces de produir els seus espais de forma autònoma.

La televisió municipal ha de ser del i per el poble, propera i objectiva.

La CUP també relançarà la ràdio municipal oferint una programació estable i generalista, combinant la informació d'actualitat i esportiva, els espais d'entreteniment, les entrevistes i la música. Una ràdio feta des de Terrassa i per Terrassa, amb 24 hores de programació pròpia, sense connectar amb cap altre emissora.

Des de la CUP apostem per la racionalització dels mitjans públics. L'actual empresa municipal Societat Municipal de Comunicació de Terrassa SA s'ha de convertir en un òrgan de gestió amb participació de tots els grups municipals així com de les associacions de veïns i cíviqes representatives de la ciutat. El seu director general ha de ser triat pel ple de forma consensuada i sent aquest una persona sense afiliació política.

Aquesta societat ha de gestionar els mitjans públics de ràdio, televisió i internet, tenint cada un d'aquests un director triat pels partits i les associacions representades a la societat. El càrrec del director general i els directors dels mitjans no pot tenir una durada superior a 4 anys.

S'imposaran criteris de racionalitat i ajust pressupostari per la gestió dels mitjans públics. Sent conscients de l'elevat cost dels materials tècnics i la producció audiovisual, s'intentarà que tota la producció de programes sigui pròpia per evitar haver de contractar producció externa realitzada per productores.

Pel que fa als professionals dels mitjans públics, seran persones qualificades per realitzar la feina que se'ls encomani.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Els mitjans de comunicació locals una eina municipal al servei de la població i una eina de participació de les entitats de la ciutat i del poble.
- Descentralitzar la producció, obrint els mitjans de comunicació locals a la participació dels barris, districtes i entitats cíviques que així ho desitgin.
- Impulsar iniciatives de formació perquè les entitats siguin capaces de produir els seus espais de forma autònoma.
- L'òrgan de gestió de la Societat Municipal de Comunicació de Terrassa ha de ser un òrgan de participació de les entitats.
- El/ la director/a de la Societat Municipal de Comunicació de Terrassa, serà triat pel Ple Municipal de forma consensuada i sent aquest/a una persona sense afiliació política. El seu càrrec durarà 4 anys.
- Potenciar la programació pròpia.
- Rellançament de la Ràdio Municipal.
- Creació d'un canal de comunicació on el veïnat pugui expressar de forma anònima o personalitzada les seves queixes i propostes a l'Ajuntament.

16. SANITAT, SERVEIS SOCIALS I GENT GRAN

Anàlisi actual

Encara que a nivell municipal no es disposi de competències sobre el sistema sanitari, cal que l'Ajuntament hi treballi per pal·liar les problemàtiques i fer-les arribar a les administracions competents.

Des de la CUP apostem fermament per la defensa el caràcter irrenunciament públic de la sanitat, oposant-nos a les privatitzacions del govern espanyol i de la Generalitat. Així doncs, cal treballar de valent per posar fre a la progressiva privatització de la sanitat que al nostre país s'està duent de manera encoberta, ja que cada vegada són més els centres sanitaris gestionats per empreses privades.

En matèria d'educació sexual i sanitària, cal un bon pla i des de l'Ajuntament es pot potenciar i impulsar campanyes per prevenir la SIDA, l'anorèxia, la drogodependència, etc.

Sobre la Gent Gran, cal comprendre que la dependència és un dels principals reptes en termes de justícia social. La nostra societat actual ha privatitzat aquesta qüestió, el mercat i la família són els dos agents encarregats de la cura de la gent gran donant per suposat que la ciutadania està formada per famílies. La dependència també és responsabilitat de l'estat si entenem que la ciutadania està formada per individus. I per això caldria reclamar un traspàs de competències als municipis en qüestió de polítiques per a la gent gran. Cal també, des de l'Ajuntament, potenciar mesures contra l'abandonament de la gent gran essent conscients que és una realitat dramàtica per a moltes persones que poden arribar a viure en condicions d'autèntica misèria.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Potenciar una nova política sanitària que compti amb la participació d'usuaris i professionals obrint aquests al Govern Territorial de Salut, que avaluï, gestioni i planifiqui la tasca dels diferents centres de salut pública de la ciutat.
- Potenciar l'ús de medicaments genèrics i l'unidosificació, evitant la incentivació de les grans multinacionals farmacèutiques.
- Incloure en la salut pública les medicines alternatives, i així complementar-les amb la medicina convencional.
- Potenciar l'educació sanitària individualitzada.
- Interpel·lar a la Generalitat per l'augment de la plantilla de metges, infermers i del temps de visites.

- Construcció de nous CAP per descongestionar els existents.
- Millorar i ampliar el funcionament de l'assistència sanitària domiciliària i la tele-assistència.
- Impulsar iniciatives (campanyes, xerrades, etc) per prevenir malalties esteses com l'anorèxia, la bulímia o la detecció precoç del càncer.
- Potenciar l'educació sexual per evitar embarassos no desitjats i malalties de transmissió sexual com la SIDA.
- Augment i millora dels serveis d'assistència psicopedagògica a les escoles i instituts.
- Dotar de més recursos i mitjans el PADES (servei d'atenció a malalts terminals).
- Crear un Centre d'Atenció i Seguiment de les Drogodependències i realitzar bones campanyes de prevenció de la drogoaddicció.
- Augmentar significativament els recursos destinats a fer front a l'exclusió social per erradicar les bosses de pobresa i garantir la justícia social i la igualtat d'oportunitats entre tots els i les terrassenques.
- Exigir els equipaments socials necessaris, anticipant-se a les necessitats emergents i les de mig i llarg termini: Centres de Dia per Gent Gran, Pisos Assistits, Llars Residencials d'estada temporal i permanent, Centres Oberts per infància en Risc, Cases de Petita Infància, Habitatges per urgències socials, etc.
- Adaptació dels autobusos que fan els recorreguts urbans i interurbans a les necessitats de les persones amb discapacitació. Es tracta de facilitar l'accessibilitat a tots els col·lectius.
- Potenciar mesures contra l'abandonament de la gent gran essent conscients que és una realitat dramàtica per a moltes persones que poden arribar a viure en condicions d'autèntica misèria.
- Organitzar Serveis d'atenció Domiciliària amb prou dotació horària com per poder donar una bona atenció a gent gran i famílies en la quotidianitat de les seves llars. La bonificació de les taxes per prestació de serveis ha de poder contribuir a garantir la universalitat del servei.
- Facilitar la instal·lació d'ascensors i muntacàrregues i/o escales mecàniques a les llars on hi visqui gent gran o discapacitats. Algunes d'aquestes facilitats serien per concedir i reduir el temps d'esperar del permís d'obres per executar aquestes obres.

- Acabar d'adequar els contenidors per a persones amb necessitats especials, com gent gran o discapacitats.
- Promoure accions de promoció de la vellesa com a font de saviesa i experiència.

17. URBANISME, MOBILITAT I TRANSPORT

Des de la CUP diferenciem l'urbanisme per una banda i la mobilitat per l'altra. Urbanisme afecta a la construcció i creixement del territori i mobilitat el fet de desplaçar-se i tot el que implica.

URBANISME

Situació actual

Des de la CUP creiem que Terrassa ha d'esdevenir una ciutat amb identitat pròpia, sense ser absorbida per l'àrea metropolitana de Barcelona. Així doncs, rebutgem la construcció de noves infraestructures de destrucció massiva (4rt Cinturó,...).

Des de la CUP de Terrassa creiem que el terreny d'urbanisme no es pot deslligar del de medi ambient, i treballarem per aconseguir una sèrie d'objectius que creiem que són bàsics i de vital importància per garantir una ciutat acollidora i respectuosa amb el medi ambient per a nosaltres i per a les futures generacions.

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Oposició al 4rt Cinturó, aturar-ne les obres i reforestar-ne el traçat o estudiar-hi alternatives (vía ferroviària orbital, etc).
- Expropiació del camp de golf de Torrebonica.
- Política del sòl gestionada des de l'Ajuntament (intervenció en el preu del sòl) per fer front a l'especulació.
- Gestió popular de la política urbanística.
- Protecció del patrimoni urbà.
- Protecció dels terrenys no urbanitzats.
- Creació de Parcs Urbans Protegits.
- Aconseguir un habitatge digne per a tothom i a preu assequible: creació d'habitatge social de venda i de lloguer i pressionar la promoció privada per abaratir els preus.
- Crear i potencial la vida cultural i social en el conjunt de la ciutat: afavorir la implantació d'equipaments col·lectius (per exemple, els encertats rocòdrom Sant Llorenç, Skate-parks, etc), definits via consultes per cada barri.

- Voreres, semàfors, contenidors i mobiliari i urbà adaptat a les persones amb discapacitat o amb mobilitat reduïda.
- Dissenyar carrers i places per a afavorir el contacte col·lectiu, per exemple, construïnt places amb bancs no-individuals, llocs amb ombra, camps de futbol, etc.

MOBILITAT I TRANSPORT

Anàlisi actual

La mobilitat s'ha convertit en un dels principals problemes que tenen les ciutats europees i d'arreu del món. Les situacions són molt diverses però hi trobem problemàtiques comunes. Les emissions de CO₂, de soroll, de gasos contaminants, així com la congestió del trànsit, el fenomen de les hores punta, els accidents de trànsit, la despesa energètica i de combustible (amb tots els efectes geopolítics que se'n deriven), la construcció desmesurada d'infraestructures... són la conseqüència d'un model de mobilitat basat gairebé únicament i exclusiva en el vehicle privat. D'altra banda, al nostre país, la substitució del model urbanístic compacte, propi de la mediterrània, ha estat substituït pel model anglosaxó caracteritzat per la dispersió d'usos arreu del territori. L'entorn urbà s'escampa arreu del territori com una taca d'oli i això ha fet augmentar les necessitats de mobilitat. També cal tenir en compte el nombre considerable de vehicles que transporten mercaderies que contribueixen a congestionar encara més les artèries d'entrada i sortida a les ciutats.

Cal doncs un model de mobilitat sostenible i integrada amb els usos del sòl, que cerqui minimitzar la mobilitat obligada, el que condueix també a models urbans compactes, densos, policèntrics i amb mixtura d'usos, en els que és possible prioritzar el transport públic i altres alternatives al transport motoritzat com els itineraris per a vianants i bicicletes. Paral·lelament, caldrà situar els usos que requereixin més desplaçaments en indrets altament accessibles pels mitjans públics.

Terrassa està ubicada en el que es coneix com la segona corona de Barcelona, en l'itinerari de l'eix del Llobregat, que vertebrava la connectivitat i els intercanvis entre la capital catalana i la Catalunya Nord, sud de l'Estat Francès i resta d'Europa. D'una banda, doncs, participa del creixement mateix de la Regió barcelonina i de tots els seus avantatges -port, aeroport, xarxa de ferrocarrils, autopistes-, i a la vegada també, en la perspectiva de futur i el seu desenvolupament.

La ciutat de Terrassa com a co-capital del Vallès Occidental, engloba un conjunt de serveis: oci, comercials, industrials, administratius, laborals, universitat... que actuen com punt d'atracció de gent que viu als municipis veïns

i fins i tot de l'àrea metropolitana de Barcelona. Aquest fenomen ha fet augmentar el nombre de desplaçaments i el mitjà de transport hegemònic és el vehicle privat. Així, el flux de circulació a la ciutat augmenta i a Terrassa tenim un trànsit molt congestionat amb uns carrers que són ocupats literalment pel trànsit rodat privat.

Actualment gairebé hi ha un turisme per cada dos habitants (442 turismes per 1000 habitants). Entre 1995 i el 2005, la quantitat de turismes va créixer en un 35%, i el Ca n'Aurell i el Centre són els barri amb el major nombre de Turismes. L'enquesta de mobilitat de 2001 mostrava com el 56% dels terrassencs ocupats utilitzaven el cotxe per anar a la feina dins el propi municipi, mentre que aquesta xifra ascendia al 63% quan es tractava de desplaçaments per raó de treball fora del municipi. I segons una enquesta publicada feta per l'Ajuntament i TMESA i publicada al Visquem Terrassa, el cotxe és el mitjà de transport preferit pels ciutadans d'entre 30 i 65 anys (57%).

Queda clar, doncs, que cal noves iniciatives per impulsar el transport públic.

Quan es parla de mobilitat, surt a la palestra el 4rt Cinturó com a solució dels problemes de trànsit i connexió de Terrassa. El 4rt Cinturó no és la solució. Bàsicament perquè el 4t Cinturó encarna el model de construcció i depredació que ha arrasat el Vallès en les darreres dècades, i continua fent-ho a dia d'avui. Si el Vallès és avui dia una massa continua i desestructurada de ciutats, polígons industrials i urbanitzacions és bàsicament per culpa del model de depredació del territori que comporta el 4t Cinturó: el creixement constant de la mà de les constructores i dels equips municipals 'col.laboradors' com el de Terrassa.

El 4t Cinturó és una gran obra darrera de la qual vindran urbanitzacions i instal·lacions auxiliars (gasolineres, àrees de serveis, entrades i sortides i circumval·lacions, etc), com ha passat amb la resta de grans vies que atravessen (esquarteren) el Vallès. De fet, el barri que fa temps que està planificat de construir (Can Marçet) seria urbanitzat ni més ni menys que per la mateixa COPCISA.

Pel que fa al transport ferroviari actualment existeix un desinterès de les administracions que estant més preocupades per la construcció del tren d'alta velocitat (TAV) que pel manteniment i ampliació dels trens de Rodalies i Regionals

COMPROMISOS DE LA CUP:

- Oposició al 4rt Cinturó i aturar les obres.
- Xarxes comarcals i intercomarcals de transports.

- Exigir a les totes les administracions una gestió adequada de les infraestructures existents. Una gestió eficient que ha de permetre evitar l'impacte ambiental i territorial que produirien les noves infraestructures i la conseqüent pressió urbanística.
- Superació de l'estructura radial a nivell de Principat del sistema ferroviari, connexió entre els dos Vallesos, establiment d'una Xarxa Intermodal (coordinació entre ferrocarrils i busos a nivell de comarca).
- Establir directrius de foment del transport públic, de defensa dels vianants i de l'ús de la bicicleta per sobre del vehicle privat.
- Connexió en transport públic de tots els sectors de la ciutat, especialment de les zones industrials i comercials amb les urbanitzacions i millora de la freqüència horària.
- Impulsar estudis dels fluxos de mobilitat a Terrassa, a la seva àrea urbana i al conjunt de l'àrea metropolitana. Estudis amb la participació de les Universitats, organismes independents i entitats que treballen per la mobilitat sostenible.
- Aplicar les mesures d'ecoeficiència en tots els mitjans de transport
- El servei de Bus, ha de ser concebut com un servei a la ciutadania i no com un mitjà de negoci. Gratuïtat a totes les persones empadronades a Terrassa
- Adaptació dels autobusos que fan els recorreguts urbans i interurbans a les necessitats de les persones amb discapacitació. Es tracta de facilitar l'accessibilitat a tots els col·lectius.
- Impulsar una bossa d'aparcaments gratuïts per a bicicletes, mitjançant un sistema de lloguer gratuït amb control.
- Mitjançant una ordenança de mobilitat sostenible, habilitar espais en els aparcaments dels edificis per a poder-hi ubicar les bicicletes de les persones usuàries.
- Pla d'adequació i adaptació de passos de vianants tot prioritzant els vianants i ciclistes. Cal que en els barris de la ciutat es doni prioritat a vianants i ciclistes per damunt dels vehicles.
- Potenciar l'ús dels biocombustibles des de l'Ajuntament de Terrassa i elaborar un pla d'acció per tal que la flota d'autobusos municipals funcioni amb aquest tipus de combustibles.
- Establir un sistema de bonificacions i exempcions en els impostos municipals per aquells ciutadans que optin per sistemes sostenibles de transport.

- Aprofundir en la conscienciació ciutadana. Realitzar campanyes periòdiques sobre la necessitat d'avançar cap a un model de mobilitat realment sostenible, a les escoles, centres de treball, centres cívics, sindicats... Repartir fulletons amb recomanacions i un manual de bones pràctiques de la mobilitat sostenible
- Marcar objectius temporals per tal de reduir les emissions de CO2 a la ciutat de Terrassa i al conjunt de la seva àrea urbana.
- Pla d'instal·lació de semàfors audibles a tota la ciutat i si cal crear itineraris adaptats per a les persones discapacitades.
- Subvenció per aconseguir parking gratuït per les persones discapacitades.
- Impulsar un pla d'eliminació de barreres arquitectòniques en totes les instal·lacions municipals, amb la participació d'agents socials i col·lectius implicats.
- Comptar amb la participació de les Associacions de Veïns i Veïnes per a les decisions de mobilitat que afectin dins el municipi. És per això, que s'han de crear els canals necessaris, perquè aquesta participació sigui directa i real. De la mateixa manera, els Consells Escolars i les AMPES han de tenir veu i vot alhora d'introduir propostes i millores en la circulació/estacionament en els centres escolars.
- Garantia d'un transport alternatiu en cas de avaria del servei ferroviari.
- Revisar el POUM per adequar-lo a les necessitats dels diferents vehicles dels serveis d'emergències.
- Fer un estudi sobre les possibilitats de fer de Terrassa una "ciutat intel·ligent", on un sistema d'informació instantània (tipus "Urbìtica") pugui contribuir a reduir el temps per a trobar aparcament, vinculat a no augmentar, per contra, el trànsit als nostres carrers, ans a descongestionar-los.